

Archival Survey Form /Formularz kwerendy archiwalnej/

1. Archive Name:
/Nazwa archiwum/
Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie
 2. Collection Number and Title:
/Sygnatura i tytuł zespołu/
375/PSAKiel, Prokuratura Sądu Apelacyjnego w Kielcach
 3. Inclusive Dates:
/Daty powstania/
1945-1951
 4. Number of Files:
/Liczba teczek – j.a./
449 j.a.
 5. Length of Files /running meters/:
/Wielkość zespołu w metrach bieżących/
mb.
-
6. Brief description of collection content/subject.
Sub-collections with the files' numbers (if relevant):
/Krótki opis zawartości (tematyki) zespołu. Podział na podzespoły wraz z sygnaturami teczek (jeśli potrzebne)/

Zespół zawiera kolekcję akt wytworzonych przez urząd prokuratora w toku dochodzeń w sprawach art. 1 i 2 dekretu z 31 sierpnia 1944 r., tzw. „dekretu sierpniowego”. Są to akta dochodzeniowe, protokoły przesłuchań, zeznania świadków itp. Sprawy te nie zakończyły się w sądzie w wyniku umorzenia postępowania, decyzji o odstąpieniu od ścigania, a także w wyniku nie ujęcia sprawcy, jego śmierci, wyjazdu zagranicznego itp.
 7. Finding aids available?
/Czy istnieją pomoce takie jak inwentarze, rejestry, katalogi, inne opisy zespołu?/

NIE

Spis nazwisk podejrzanych przeciwko, którym toczyło się postępowanie.
 8. Microfilm available? (If so, give location and call number):
/Czy zespół jest już zmikrofilmowany? Jeżeli tak, kiedy mikrofilm został wykonany, gdzie jest przechowywany i jaka jest jego sygnatura?/

NIE

9. Notes:
/Uwagi/

*Z uwagi na brak pomocy kwerenda prowadzona była w całym zespole teczka po teczkę. W niniejszym zestawieniu znajdują się tylko te jednostki w których osoby podejrzane były o zbrodnie na Żydach, Żydzi byli sprawcami, świadkami lub ofiarami. Ogólny stan zachowania zespołu określić można jako średni, akta zagrzybione. Większość akt paginowanych jednostronnie, inne wypadki zaznaczono w opisie. Ok. 10% kart zapisanych jednostronnie. Pismo w większości ręczne, często nieczytelne. Opis każdej ze spraw kończy rok w którym przeprowadzono dochodzenie, ilość kart w teczkę oraz sygnatura.
W zespole pojedynczo występują akta Sądu Okręgowego w Radomiu.*

10. Name of Researcher: **Małgorzata Lipiec**
/Nazwisko badacza/

11. Date: **listopad 2007 - lipiec 2008**
/Data kwerendy/

12. Record groups and Files chosen for microfilming:
/Podzespoły i teczki proponowane do zmikrofilmowania/

Files' Titles (or content description), approx. number of frames
Tytuły teczek (lub opis ich zawartości), przybliżona ilość klatek mikrofilmu

Teczka zawiera:

- doniesienie o przestępstwie spisane od świadka lub w wyniku działalności dochodzeniowej UBP
- korespondencję urzędową i śledczą w sprawie
- protokoły aresztowania, rewizji, korespondencję w sprawie zatrzymania podejrzanego
- protokoły przesłuchań świadków i podejrzanego
- wnioski dowodowe i śledcze
- czasami jest akt oskarżenia
- podania podejrzanego, rodziny, „różnego rodzaju poświadczenia moralności”
- postanowienie o umorzeniu śledztwa wraz z uzasadnieniem
- korespondencję w sprawie zwolnienia podejrzanego lub jego śmierci, braku możliwości odnalezienia
- większość akt zawiera postanowienie o zatrzymaniu, informacje o miejscu zatrzymania oraz korespondencję z administracją więzienia lub aresztu

Większość spraw umorzono z powodu:

- nie dowiedzenia przestępstwa
- śmierci podejrzanego w więzieniu lub obozie pracy (reedukacji)
- niemożności odnalezienia podejrzanego

Podejrzana ur. 16.01.1923r. w Częstochowie, wpisana na volkslistę w 1941r.

Z akt nie wynika jasno, z czyjej inicjatywy zostało wszczęte postępowanie.

Świadek Jan Kempa zeznał że podejrzana „wabiła do siebie Żydów i oddawała ich w ręce Gestapo, co może potwierdzić Lang Jan”

Śledztwo zawieszone zostało w dn. 19.12.1949r. z powodu nieodnalezienia podejrzanej teczka zawiera m.in. protokoły przesłuchania świadków, korespondencję dochodzeniową, postanowienia o umorzeniu śledztwa wraz z uzasadnieniem, oraz dokumenty niemieckie na nazwisko podejrzanej

1949.K. 48 **Sygn. 375/PSAKiel/4**

Młodnicki Artur Teczka zawiera korespondencję korespondencję pomiędzy Komisją Likwidacyjną Związku Artystów Scen Polskich z Prokuraturą Sądu Apelacyjnego w Kielcach. Nie zawiera zeznań świadków, ani aktu oskarżenia. Dochodzenie umorzono ponieważ „sprawa nie nosi cech przestępstwa” W uzasadnieniu umorzenia znajduje się informacja że oskarżony w latach 1939-42 przebywał w Częstochowie gdzie m.in. „był administratorem domów stanowiących własność obywateli polskich narodowości żydowskiej”. 1949 K 6

Sygn. PSAKiel/12

Lichocki Marian W styczniu 1946 r. Prokuratura Sądu Specjalnego w Lublinie, ekspozytura w Radomiu, wniosła oskarżenie przeciwko Lichockiemu, podejrzanemu o to, że jako kierownik KRIPO w Ostrowcu m.in.: „brał udział w zabójstwie Stanisława Paprota”, „znęcał się nad ich rodzinami”, „brał udział w zabójstwie mężczyzny nieustalonego pochodzenia. Lichocki 8.02.1947r. został skazany na 5 lat więzienia za udział w zabójstwie Paprota i znęcanie się nad oskarżonymi i ich rodzinami. Na skutek skargi kasacyjnej wniesionej przez oskarżonego Sąd Najwyższy wyrokiem z 20.09.1947r. uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Radomiu, w uzasadnieniu pisząc że działanie oskarżonego skierowane było przeciw przestępcom pospolitym, przez co nie może być zastosowany dekret o wymiarze kary dla faszystowski – hitlerowskich zbrodniarzy, a tylko kodeks karny. Oskarżony do 1939. był kierownikiem Polskiej Policji Kryminalnej a podczas okupacji, od grudnia 1939 do stycznia 1945, był funkcjonariuszem Kryminalnej Policji „KRYPO” w stopniu sierżanta. 25.10.1949r. oficer śledczy Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Ostrowcu zawiadomił że oskarżony: „idąc na rękę państwa niemieckiego działał systematycznie na szkodę ludności polskiej z terenu miasta Ostrowca i powiatu opatowskiego”, „wiosna 1943r. wspólnie z żandarmerią niemiecką dokonał zabójstwa obywatela polskiego narodowości żydowskiej nazwiska nieustalonego”. Udział w zastrzeleniu potwierdzili świadkowie.

Świadek Jan Nowakowski zeznał: „W miesiącu kwietniu 1942 lub 1943 roku przyjechało do Ostrowca Gestapo z Radomia celem przeprowadzenia pacyfikacji ludności żydowskiej zamieszkałej na terenie Ostrowca. Z gestapowcami w mordowaniu rodzin żydowskich brali udział: Lichocki Marian, Bąbel (imienia nie znam), Kaczmarek (imienia też nie znam), którzy w tym czasie pełnili służbę w policji kryminalnej w Ostrowcu. Mordowanie wyglądało w ten sposób, że z mieszkań wyprowadzano pojedynczo i rozstrzeliwano koło domu. Najwięcej osób zabitych leżało w rynku na chodnikach. Ja w tym czasie przejeżdżałem furmanką i widziałem naocznie jak Lichocki i Kaczmarek wspólnie z Niemcami rozstrzeliwali ludzi, było to w godzinach dość wczesnych rannych”

Oskarżony Lichocki przebywał w więzieniu od 9 października 1945 do 28 października 1947r.

W toku śledztwa wszczętego przez Urząd Bezpieczeństwa w Ostrowcu, nie zebrano nowych dowodów upoważniających do wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Kasacja szła w kierunku skazania z Kodeksu Karnego ale śledztwo zostało umorzone. Z akt nie wynika czy podejrzany odsiedział wyrok 5 lat czy nie. Teczka zawiera: protokoły przesłuchań świadków, korespondencję dochodzeniową. 1949 K. 61 **375/PSAKiel/15**

Gajek Wincenty Podejrzany Wincenty Gajek ur. 15.05.1894r. zam. we Wrocławiu ul Traugutta 96, cieśla budowlany, 7 klas szkoły powszechnej, bez majątku, służba wojskowa w I Wojnie Światowej. Dochodzenie wszczęte na podstawie zeznania Michała Biernata z dn. 21.10.1948r.. Świadek zeznał, że Gajek będąc podczas okupacji niemieckiej członkiem straży „Obhut” (Obchód) w Kielcach, mając prawo noszenia broni działał na szkodę ludności polskiej poprzez zabieranie produktów żywnościowych a także: „... dość często robił użytek z broni palnej w stosunku do Żydów będących zamkniętych w ghetcie”. Świadek Konstanty Korniłow zeznał że podejrzany „odznaczał się dużą gorliwością w służbie dla Niemców i [...] nawet po jej zakończeniu chodził koło ghetta i zatrzymywał osoby które donosiły tam żywność”

wobec braku dostatecznych dowodów winy postępowanie umorzono 25 listopada 1949r.

Teczka zawiera zeznania świadków, korespondencję dochodzeniową, wnioski o umorzenie wraz z uzasadnieniem. 1948-1949 K 31. **Sygn. 375/PSAKiel/19**

Mikulski Piotr ur. 27.06.1907, zam. Zwolen ul. Krzywa 7, sekretarz sądu w Zwoleniu, 6 klas gimnazjum, nie służył w wojsku.

Postępowanie wszczęte na skutek zeznania Chaima Frydmana zam. we Wrocławiu ul. Stalina 12 m 5 zawiadamiającego, że w Zwoleniu pow. radomski mieszka Piotr Mikulski, sekretarz Sądu Grodzkiego który za czasów okupacji pomagał Niemcom wysiedlać Żydów „w czasie jednej z łapanek gonił za szewcem Honigsmanem i zastrzelił go, zabierając mu skóry. Także miał obiecać ukryć całą rodzinę Trajmanów (krawców), zabrał od nich ruchomości i złoto a później naprowadził do miejsca ich ukrycia żandarmerię niemiecką która tych żydów zastrzeliła”. Wg zeznań świadka Majera Birenbauma „Piotr Mikulski nie brał udziału w łapanek, nie chodził na odwet do ghetta żydowskiego i nie jest prawdą że gonił on żyda Honigsmana ze skórą a później go zastrzelił” a także „żona Mikulskiego 2 dziewczynki Trajmana przetrzymała przez noc na 29.09.1942, to jest noc wysiedlania żydów ze Zwolenia a następnego dnia Mikulska dowiedziała się że Trajman został zabrany do Majdanka i pozostali Żydzi w Zwoleniu oraz Milicja Żydowska nie chciała się zaopiekować dziećmi Trajmana, dzieciom tym kazała wyjść ze swego domu gdyż dłużej u niej nie mogą być, bowiem sąsiedzi mówili że Mikulska przechowuje dzieci żydowskie i te 2 dziewczynki wyszły z domu Mikulskiej. Chodziły one po Zwoleniu, żydzi nie chcieli się nimi zaopiekować ani też nikt z Polaków i same poszły do znajomych żandarmów zwoleńskich, którzy u ojca szyli sobie ubrania, by żandarmi dali im furmankę i odesłali do ojca do Garbatki. Żandarmi furmanki nie dali i Trajmanówny zastrzelili”

Wg ustaleń Stefana Wilka, Komendanta Posterunku MO w Zwoleniu z dn. 17.06.1949 „rodzina Mikulskiego była wrogo ustosunkowana do Narodowości Żydowskiej” ale „stwierdzić nie można ażeby Mikulski Piotr wydawał z własnych rąk Narodowość Żydowską Niemcom”

Większości powołanych przez Frydmana świadków nie udało się przesłuchać ze względu na nieobecność w Polsce, a przesłuchani nie potwierdzali postawionych Mikulskiemu zarzutów.

Wobec braku dowodów i podejrzenia że złożenie doniesienia jest zemstą za niepomyślne załatwienie spraw dot. majątku Frydmana za co Frydman winił sekretarza Mikulskiego, dochodzenie umorzono 31 października 1949r. Dodatkową okolicznością była niemożność przesłuchania Frydmana wynikająca ze zmiany miejsca zamieszkania. 1948-1949 K 46

Sygn. 375/PSAKiel/20

Nowakowski Józef ur. 1925r. w Szydłowcu, szewc właściciel tartaku, 1 morga ziemi, dom 10 izb, skazany w 1928r. na 4 lata więzienia za pobicie. Postępowanie wszczęte na skutek doniesienia które wniósł w dn. 15.01.1948r. Jan Basek, członek ORMÓ, że podejrzany podczas okupacji „dokonał zabójstwa dwóch obywateli polskich narodowości żydowskiej” Podejrzany udzielał schronienia Żydom, ale nie jest jasne czy przyjmował za to wynagrodzenie. Podstawę zarzutów stanowiły przypuszczenie, że środki na zakup tartaka którego właścicielem był podejrzany pochodziły ze zbrodni dokonanej na Żydach. Nowakowski tartak kupił od Żyda. Świadek Marcin Matyszczyk zeznał że od nieznanego ludzi na targu słyszał że: „Nowakowski wypędził ich od siebie z domu i żydów tych w lesie skarżyskim zabili partyzanci na czym Nowakowski Józef dużo skorzystał. Świadek Aleksander Magierowski zeznał że Nowakowski przez ok. tydzień ukrywał 2 Żydów, które po tygodniu poprosiły o odprowadzenie do Wierzbnika, gdzie przebywała grupa ludności żydowskiej, w tym ich rodzina. Świadek odprowadził te dwie kobiety, adresu nie pamięta jak również czy był to rok 1942 czy 1943. Dochodzenie umorzono. 1949. K. 40.

Sygn. 375/PSAKiel/24

Czechowski Piotr i Czechowski Władysław podejrzani o zamordowanie Żydów, uciekinierów z getta kieleckiego. Podejrzany Piotr Czechowski ur. 20.06.1897r. zam. w gminie Rębów pow. kielecki, 3 oddziały szkoły powszechnej, pochodzenie chłopskie, bezpartyjny, nie służył w wojsku, posiada 8 ha ziemi ornej i 4 ha lasu. Władysław Czechowski ur. 14.07.1904r. zam. Szumski, wyksz. 4 oddziały szkoły powszechnej, bezpartyjny, 2,5 ha ziemi oraz sklep spożywczy, służba wojskowa w 6 Pułku Ułanów w Stanisławowie. Doniesienie złożone do Komendy Powiatowej MO w Opatowie dotyczące podejrzenia Piotra Czechowskiego o to że zabił kilku Żydów w glinkach od których uprzednio zabrał złoto. W toku śledztwa ustalono że była to najprawdopodobniej rodzina Frydermanów. Świadek Józef Pyrlak zeznał, że wyprowadził 2 Żydów z Szumska w kierunku Chmielnika za co otrzymał 700zł. Świadek Józef Suchojad, sołtys Szumska zeznał że żona Władysława, Czechowska Leokadia w 1942r. odkryła w swoim ogrodzie kryjówkę zamieszkaną przez Żydów. Kazała im opuścić ogród. Kiedy zwlekali poszła po pomoc do sołtysa, który kazał Żydom opuścić teren gromady. Żydzi oświadczyli że u Władysława Czechowskiego mają majątek i Czechowska miała ich trzymać u siebie a teraz wygania. Śledztwo zostało umorzone 29 sierpnia 1949r. z braku dowodów, przy czym, nie została ustalona tożsamość mężczyzny którego zwłoki, będące w stanie rozkładu znaleziono w miejscu zakopania zamordowanych Żydów. 1945-1946 K 26 **Sygn 375/PSAKiel/25**

Kurzak Antoni podejrzany o to że jesienią 1944r. wydał żołnierza radzieckiego uciekającego z niewoli w ręce żandarmów niemieckich, w wyniku czego został rozstrzelany. Kurzak Antoni 38lat, zam. Cynków gmina Rudnik Wielki stolarz-rolnik, wykształcenie 4 kl. szkoły powszechnej, służył w 3 Pułku Ułanów w Tarnowskich Górach

Maria Kurzak zeznała, że mężczyzna został znaleziony w stajni, wcześniej okradł jej mieszkanie. Uciekał w pole ale został ujęty przez mieszkańców wsi, odstawiony do sołtysa i przez niego oddany w ręce żandarmerii niemieckiej. Mężczyzna ubrany w cywilne ubranie, mówiący po rosyjsku, wg świadków Ukrainiec spod Lwowa. Oskarżenie oparte głównie a zeznaniach Heleny Duda odbywającej karę 9 lat więzienia za „zgładzenie męża rękami partyzantów”. Doniesienie o jej winie złożył Antoni Kurzak. Dochodzenie umorzone 14.01.1950r. w uzasadnieniu napisano, że doprowadzony do żandarmerii mężczyzna był pospolitym przestępcą a doprowadzający działali w interesie publicznym i prywatnym i nie podlegają ściganiu z dekretu z 31.08.1944r. 1949-1950 K 50. Sygn. 375/PSAKiel/26

Zmysło Maria ur. 28.05.1902 zam. Sierakowo gm. Kobylnica pow. Słupsk, nie kształcona podejrzana o udział w zamordowaniu ukrywającego się u niej Żyda. Andrzej Wrześniak zeznał że Zmysło mu opowiadała że „w czasie okupacji hitlerowskiej przechowywała żyda, który wychowywał jej dzieci następnie dom w/w został spalony, więc żyd który był u w/w poinformował ją aby poszła do miejscowości w której zamieszkiwał i starała się o jego dom, więc ta uczyniła to że dom został jej przyznany. Więc objęła dom po w/w do którego zabrała i żyda. Po niedługim czasie ten upomniął się aby w/w dawała mu jeść lecz ta mówiła za co ja ci jeść będę dawała, tyś mi dużo dawał? i złapała kija i zbiła go następnie przyszło dwóch mężczyzn i zabili w/w żyda lecz za czyją namową tego nie wiem” Podejrzana zeznała, że przez pół roku przechowywała Żyda, który w momencie wkroczenia Armii Czerwonej dołączył do niej i odszedł. Więcej go nie widziała. Mieszkała wówczas we wsi Trzebinia pow. Busko woj. kieleckie. Żyd ów, wg jej zeznań, mieszkał do 1939 roku w Obłokoniu pow. Busko, gdzie miał dom i 5 mórg ziemi. Świadek Helena Opozda, córka podejrzanej zeznała, że po spaleniu domu Marii Zmysło ta zamieszkała w domu należącym do tego Żyda. Dochodzenie umorzono 18 sierpnia 1950r. w uzasadnieniu napisano że zeznania wg których podejrzana wzięła udział w zabójstwie są wersją zasłyszaną i nie ma na to dowodów. Teczka zawiera wniosek o przekazanie akt dochodzeniowych w sprawie przeciwko Andrzejowi Wrześniakowi podejrzanemu z dekretu 3.08.1944 o przestępstwo popełnione we wsi Trzebinia, pow. Busko woj kieleckie. 1949-1950, K 30.

Sygn. 375PSAKiel/31

Pakuła Jan (w większości dokumentów Pucuła) ur. 21.04.1911r. zam. Ożarów ul. Kolejowa 58, młynarz, wykształcenie 5 oddziałów szkoły powszechnej. Sprawa wszczęta na podstawie anonimów. Oskarżony o to że w czasie okupacji, pracując we młynie u Władysława Suska, volksdeutscha, przyczynił się do wydania żandarmom niemieckim Żyda, a także dwóch kobiet narodowości żydowskiej, które zostały rozstrzelane. Także o to że znęcał się nad Żydami we młynie, bił ich i „obrzynał i m brody”. Oskarżonemu zarzucono także wyrzucenie dziecka żydowskiego, które ponoć miał przechowywać. Świadek Józef Lasota zeznał, że oskarżony był zamieszany w zatrzymanie i pobicie Żyda, wydania go żandarmom /k 7/ jak również przywłaszczenie sobie rzeczy należących do Żydów. Świadek Stanisław Kwiecień zeznał na temat okoliczności zastrzelenia dwóch kobiet żydowskich

latem 1944r. w Ożarowie przez żandarmów niemieckich /k 49/. Świadek Aleksander Bajek w zeznaniu opisał okoliczności znalezienia na polu dziecka żydowskiego, ok. 5 miesięcznego niemowlęcia, porzuconego po wysiedleniu Żydów z Ożarowa latem 1944r. Świadek słyszał strzały na cmentarzu żydowskim, „dowiedziałem się wówczas od ludzi o czym powszechnie mówiono, że dzieciak ten został zastrzelony przez Niemców” Z zeznań świadków nie wynika „kto faktycznie dziecko to miał i następnie oddał je w ręce żandarmerii niemieckiej”. Wg świadka Stanisława Lasoty „Jan Pucula mówił, że dziecko było u Stanisława Kwietnia, a tymczasem jak się okazało było u Puculy”. Dochodzenie umorzono z braku dowodów i nieustalenia że Pucula działał na szkodę ludności polskiej i brak jest dowodów w dn. 17.05.1950r. Teczka zawiera doniesienie na Puculę, zeznania świadków i podejrzanego, list „do Janka” podpisany „Bolek”, zaświadczenie o zatrudnieniu we młynie Victoria w okresie listopad 1942 – lipiec 1944 wystawione na prośbę podejrzanego, prośbę żony skierowaną do Wydziału Śledczego o przyspieszenie śledztwa, wniosek o doprowadzenie podejrzanego, postanowienie o tymczasowym aresztowaniu, wniosek o przedłużenie aresztu pokwitowanie odbioru decyzji o przedłużeniu aresztu, nakaz zwolnienia z aresztu, wniosek o umorzenie śledztwa wraz z uzasadnieniem.

Zawiera także zapytanie Wojewody Kieleckiego z dnia 10.02.1927r. skierowane do Urzędu Prokuratorskiego w Kielcach, w sprawie b. sejmikowego lekarza weterynarii oskarżonego o wydawanie nielegalnych świadectw na wywóz gęsi z Chęcín.

1949-1950 K 67 Sygn. 375/PSAKiel/38

Szczypiorkowski Teodor. Oskarżony ur. 9.08.1920r. w Częstochowie, rolnik, wykształcenie 7 oddziałów szkoły powszechnej i 3 lata doksztalającej, bez majątku. Wszczęte na wniosek Prokuratury Sądu Apelacyjnego w Kielcach. Oskarżony, były funkcjonariusz P.P. z okresu okupacji wniósł w 1947 r. podanie o rehabilitację do Komisji Rehabilitacyjno – Kwalifikacyjnej przy Prezydium Rady Ministrów. W toku przeprowadzonych wywiadów w miejscach służby „jedyne Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Częstochowie podał, że Szczypiorkowski dopuszczał się bicia ludności żydowskiej w ghetcie i wyjeżdżał na oblavy przeciw partyzantom” a także „wspólnie z innymi funkcjonariuszami policji granatowej w czasie patrolu w dzielnicy Zawodzie obok cmentarza żydowskiego brał udział w zatrzymaniu nieznanego osobnika i gdy ten zaczął uciekać wówczas wszyscy obecni strzelali do wspomnianego osobnika raniąc go a następnie wydali w ręce władz niemieckich”. Relacja funkcjonariusza MO Komendy Miasta w Częstochowie” ani ludność polska ani Komitet Żydowski żadnych zarzutów przeciwko Szczypiorkowskiemu nie wnoszą, należy śledztwo umorzyć”. Dochodzenie umorzono 11 listopada 1949r. Teczka zawiera pismo z Nadzoru Prokuratorskiego Ministerstwa Sprawiedliwości przekazujące akta Szczypiorskiego z Komisji Rehabilitacyjno – Kwalifikacyjnej do Sądu Apelacyjnego ze względu na stwierdzenie w czynach podejrzanego cech przestępstwa objętego ściganiem na z dekr. z 31.08.1944r., zeznania świadka, podejrzanego, korespondencję dochodzeniową.

1949. K. 11. Sygn. 375/PSAKiel/49

Rosenbaum Noach ur. 16.01.1905r. w Radomiu, s. Tanchuma i Estery z d. Gruen, zamieszkały w USA. Podejrzany o to, że jako kapo w obozach koncentracyjnych w Radomiu i Vetlingen rzekomo znęcał się nad więźniami maltretując ich a ponadto wspólnie z niemieckim komendantem obozu sprzedawał przydziały żywnościowe więźniów. Sprawa zainicjowana pismem Nadzoru Prokuratorskiego Ministerstwa Sprawiedliwości RP z dn.

6.08.1949, nakazującym Prokuraturze Sądu Apelacyjnego w Kielcach wszczęcie śledztwa. Nie znaleziono świadków którzy potwierdziliby działalność podejrzanego w Veitlingen. Zeznanie Marii Nadel opisuje działalność podejrzanego w czasie gdy pełnił funkcję magazyniera żywnościowego w obozie pracy przy ul. Szkolnej w Radomiu (listopad 1949). Do jej obowiązków należało prowadzenie księgi zaopatrzenia obozu w produkty żywnościowe. „niejednokrotnie sprawdzałam księgę prowadzoną przez Rosenbauma i przekonałam się że nie wydawał on z kuchni tyle produktów ile zapisywał” Zeznała też że Rosenbaum nosił czapkę milicjanta żydowskiego ale nie miał kontaktu ze współwięźniami. Zeznanie zawiera też informacje dot. likwidacji w sierpniu 1944r. obozu pracy przy ul. Szkolnej w Radomiu. Świadek Boruch Zylbersztak, więzień obozu pracy zeznał: „nie słyszałem o tym żeby Rosenbaum okradał nas z przydziałów żywnościowych i by te przydziały sprzedawał”. Świadek w 1945 r. zetnął się jakimś Żydem (nazwiska nie pamięta) który mówił mu że Rosenbaum był kapo w Veitlingen ale o działalności Rosenbauma w tym charakterze nic nie mówił. Dina Winder (po wysiedleniu większości Żydów z getta w Radomiu w sierpniu 1942r. przeniesiona do obozu pracy przy ul. Szkolnej) zeznała że „wypadki bicia przez Rosenbauma ludzi upominających się o większe przydziały były bardzo częste”. Teczka zawiera pismo do prokuratury w Kielcach nakazujące wszczęcie śledztwa, zeznania świadków, korespondencję dochodzeniową, pismo z dn. 20.01.1950r. do Prokuratury w Kielcach zawiadamiające że zebrany w toku śledztwa materiał obciążający przekazany został w odpisie do Policji Państwa Izrael, wobec tego, że Rosenbaum został zatrzymany w Tel-Aviv jako podejrzany o współpracę z Niemcami, korespondencje prokurator prowadzącej z Żydowskim Instytutem Historycznym przy Centralnym Komitecie Żydów Polskich w Warszawie oraz Wojewódzkim Komitecie Żydowskim w Łodzi. dot. poszukiwania świadków. Pismo ze Związku Bojowników o Wolność i Demokrację Oddział w Radomiu zawiadamiające że jedyny członek związku Den Józef który znał Rosenbauma z Radomia stwierdza że na terenie Radomia zachowywał się nienagannie. O późniejszej jego działalności nie wie nic.

Postępowanie zawieszone 19.12.1943r. ze względu na pobyt podejrzanego poza Polską.

1949 K 36. Sygn. 375/PSAKiel/52

Wystrychowski Jan ur. 9.03.1910r. w Żarkach, pow. Zawiercie, 6 klas szkoły powszechnej, właściciel 6 ha ziemi ornej oraz zabudowań gospodarczych, służba wojskowa w 27 p.p. Częstochowa – Sosnowiec, podejrzany o to że latem 1943r. w Żarkach wydał w ręce żandarmerii niemieckiej rodzinę Sruła Szyji Markowicza oraz samego Sruła który został zastrzelony. Wszczęte po złożeniu doniesienia przez Szlamę Kalkopfa który oskarżył Wystrychowskiego o to, że namówił Markowicza by żonę i dwoje dzieci, oszczędzonych z wysiedlenia Żydów z Żarek w lipcu 1943r. i majątek przechował u siebie, po czym ich wydał a majątek zagarnął W skład pozostawionego majątku wchodzić miały 4 maszyny z fabryki Kalkopfa. Markowicz pojechał do łagru z którego po 10 miesiącach zbiegł. Wg Kalkopfa, Markowicz udał się do domu Wystrychowskiego który kazał mu się ukryć na strychu, po czym zawiadomił żandarmerię która Markowicza na miejscu zastrzeliła. Władysław Białas zeznał, że słyszał że Markowicz został zastrzelony w Żarkach ale u kogo nie wie. Stanisław Ziaja słyszał od ludzi, że Markowicz został zastrzelony przez żandarmerię niemiecką „a co do rodziny Markowicza to rodziny już w Żarkach nie było bo była wysiedlona przed półrokiem” oraz „że nigdy nie mówił do Kalkopfa że widział u Wystrychowskiego maszyny z fabryki Kalkopfa i nigdy u Wystrychowskiego nie był. Podejrzany nie przyznał się do winy. Zeznał że rodzina Markowicza została zabrana do getta

tj. do domu do którego zbierali Żydów i co się z nimi dalej stało tego nie wie. Maszyn Markiewicza nie przechowywał, z tego co wie były u szwagra Markiewicza, Kalkopfa. Bizuterię i ubrania rodzina Markowicza zabrała do getta. Markowicz natomiast, przybył do Żarek w 1944r. i ukrył się na strychu o czym podejrzany nie wiedział. Wcześniej rano przyszli żandarmi do jego domu i powiedzieli że u niego jest Żyd. Kazali podejrzanemu pokazać gdzie ma jakieś strychy i na jednym z nich znaleźli Markowicza ukrytego w słomie, gdzie go zastrzelili na miejscu a ciało wyrzucili na podwórko. Wacław Wolski zeznał że rodzina Markowicza „w czasie wysiedlenia Żydów w czerwcu 1943 około 24 wiedziałem że takowa mieszkała w budynku w którym obecnie mieści się internat t.j. w Ghetcie, ponieważ resztki żydów zostali tam przez Niemców ulokowani. Jak zostali wywiezieni i przez kogo względnie kiedy nie wiem, wiem tylko że zostali wywiezieni gdzieś koło Radomia lecz czy cała rodzina Markowiczów została wywieziona tego również nie wiem” Kazimierz Mikołajczyk zeznał że żandarm Szubert powiedział mu że „strażacy pełniący służbę na wieży w Żarkach zauważyli że na plac Wystrychowskiego wszedł Żyd i dlatego też zameldowali o tym na żandarmerii więc poszliśmy i żyda tego zabiliśmy na strychu” Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów 12.01.1950r.

1949 K. 29. **Sygn. 375/PSAKiel/54**

Cabaj Jan podejrzany o wydanie w ręce władz niemieckich w okresie okupacji obywatela polskiego narodowości żydowskiej nieustalonego nazwiska, postępowanie wszczęte na skutek anonimu oskarżającego Cabaję o wydanie Żyda oraz doniesienia podpisanego Tytus Głuszcem, złożonego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Kielcach, będącego zażaleniem na Powiatowy Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Pińczowie, który mimo wcześniejszego doniesienia na Jana Cabaję nie wszczął dochodzenia. Podejrzany był sołtysem gromady Kobiela gmina Opatowice przez 14 lat przed wybuchem wojny aż do marca 1943r. Powołani świadkowie (Kudła Walenty, Makuch Jan, Zuwała Ludwik, Andruszczyk Antoni, Sasak Antoni,) zeznali że był dobrym sołtysem o czym świadczy że był trzykrotnie wybierany na nową kadencję, wykonywał polecenia Zarządu Gminy, żadnej gorliwości do współpracy z Niemcami nie wykazywał. Dochodzenie przeprowadzone w celu odnalezienia Tytusa Głuszcza nie przyniosło rezultatów. Według wywiadowcy Antoniego Wacheckiego, w toku przeprowadzonego dochodzenia ustalono, że pismo podpisane Tytus Głuszcem jest najprawdopodobniej anonimem napisanym w wyniku jakichś nieporozumień osobistych. Podejrzenie padło na Stanisławę Kopeć, żonę Józefa Kopcia, odbywającego karę więzienia. W 1949 r. Kopeć napisał anonim na oskarżający Franciszka Mikołajczyka także z Kobieli, o wydanie Niemcom Żydów ukrywających się na terenie gm. Opatowice. Na świadka podał Jana Cabaję, który swoimi zeznaniami obciążył także Józefa Kopcia. W rezultacie Kopeć i Mikołajczyk zostali skazani na karę więzienia. Przypuszczalnie żona Kopcia w akcie zemsty napisała anonim oskarżający Cabaję. W celu ustalenia autora anonimu zarządzono pobranie próbek pisma od mieszkańców Kobieli. Wniosek o umorzenie z braku dowodów winy 27 czerwca 1950,

1950 K. 49. (w tym 35 zapisanych jednostronnie) **Sygn. 375/PSAKiel/66**

Winiarski Józef ur. 22.03.1911r. we wsi Majdan gm. Szydłowiec, wykształcenie 7 oddz. szkoły powszechnej, bez majątku, Referent Ochrony Rynku Centrali Mięśnej w Kielcach. Podejrzany o zamordowanie dwóch z trzech ukrywających się w 1943r. u Marianny Stopa, Żydów, zamieszkałej w Majdanowie gmina Łazy. Trzeci Żyd ranny

zdołał zbiec i powiadomił o zajściu posterunek Granatowej Policji, w wyniku czego żandarmeria niemiecka przybyła do domu Stopy i zastrzeliła ją i ocalałego wcześniej Żyda. Śledztwo wszczęte na podstawie zeznania Antoniego Szklarskiego, którego do złożenia nakłonił Tadeusz Gwarek, członek ORMÓ. Szklarski zeznał, że Winiarski który podczas okupacji kierował bandą dokonującą napadów rabunkowych Marianna Stopa w 1943 r. przechowywała w swoim domu 3 Żydów. Wg świadka, czując lęk przed dalszym ukrywaniem Żydów zwierzyła się Winiarskiemu, który był jej sąsiadem a ten wraz ze swoją bandą przebył i zastrzelił 2 Żydów. Trzeci uciekł i zawiadomił Granatową Policję na skutek czego, przybyli niemieccy żandarmi zastrzelili Mariannę Stopa i ocalałego Żyda. Świadkowie Antoni, Piotr i Stanisław Sokołowski, Antoni Mróz, Stanisław Stopa, potwierdzają ukrywaną pod szyldem partyzantki, bandycką działalność podejrzanego. Świadek Ludwik Adamczyk „wiadomym mi jest że Winiarski Józef był w partyzantce w czasie okupacji był komendantem placówki pod pseudonimem Nieubłagany, który to dokonywał ze swymi ludźmi napadów rabunkowych w miejscowości Ciechoławice” (k. 7). Świadkowie Stanisława Winiarska i Władysław Polak opisali napady których byli ofiarami, nie rozpoznali jednak członków bandy. Ogólnie wszyscy świadkowie potwierdzają że ukrywających się u Stopy dwóch Żydów zabiła banda, a trzeciego i ją samą żandarmeria niemiecka. Umorzono z braku dowodów winy.

1949-1950 K. 56. (w tym 36 zapisanych jednostronnie) **Sygn. 375/PSAKiel/67**

Szłezak (Ślęzak) Wincenty i inni ur. 16.01.1904 w Krasicach, pow. częstochowski, wyksz. 3 klasy szkoły powszechnej, 7 ha ziemi, sł. wojskowa 27 pułk piechoty Częstochowa, Brzeg podejrzany wraz z Józefem Michalakiem i Stefanem Kowalczykiem o to że w okresie okupacji w dacie bliżej nie ustalonej we wsi Chrapoń, gm. Wancerzów, pow. częstochowski wzięli udział w zabójstwie Moszka Wolfowicza. Postępowanie wszczęte na wniosek Abrama Wolfowicza zgłaszającego do Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie zawiadomienie że wg mieszkańców wsi Chrapoń, jego kuzyn Moszek Wolfowicz, ukrywający się u Wincentego Szlezaka, Michalika i Kowalczyka, został przez nich zamordowany.

Michalak Józef zaprzeczył jakoby przechowywał Wolfowicza podczas wojny. Kowalczyk Stefan [ur. 25.06.1925r. w Zawadzie gm Wancerzów, 7 kl. szk powszechnej, rolnik, 4ha] zaprzeczył udziałowi w morderstwie Wolfowicza, potwierdza natomiast że w 1942r. przyszli do nich Żydzi (pięciu) i przechowywali się u nich w stodole. Pomiędzy nimi był Wolfowicz. Dochodzenie umorzono 29.04.1950r. z braku dowodów

Jednocześnie z uwagi na zeznania niektórych świadków zaszło podejrzenie że w zabójstwo oraz ograbienie ukrywających się u Ślęzyka Żydów zamieszani są Edward Kula i Józef Kasprzyk, przeciw którym zaleca się wszcząć śledztwo, jako podejrzanym

Teczka zawiera Pismo Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie, List Abrama Wolfowicza do Okręgowego Komitetu Żydowskiego w Częstochowie, zeznania świadków i podejrzanych, podanie Abrama Wolfowicza o pozwolenie na ekshumację zwłok Moszka Wolfowicza, protokół konfrontacji świadków A. Wolfowicza i Stefana Będkowskiego (Protokół stawienia do oczów), protokół ekshumacji, protokół ekshumacji, sekcji i oględzin zwłok (08.03.1950), wniosek o umorzenie śledztwa wraz z uzasadnieniem.

1950. K. 52. (w tym 20 zapisanych jednostronnie) **Sygn. 375/PSAKiel/69**

Bernacik Katarzyna ur. 3 października 1899, analfabetka, bez majątku podejrzana o współpracę z gestapo i wydanie blisko 1000 Polaków i Żydów z Garbatki w ręce gestapo

sprawa zainicjowana skargą i zawiadomieniem o współpracy z gestapo na szkodę Państwa Polskiego, złożoną przez Stanisława Bernacika z Garbarki podpisaną przez 63 świadków świadkowie potwierdzają współpracę z Niemcami podejrzaną, jej męża i dwóch synów mąż podejrzaną Szczepan Bernacik został zastrzelony w Garbatce przez organizację podziemną. Świadek Twardowski zeznał że na „gospodarstwie po Bernacikach obecnie siedzi Stanisław Bernacik i ona obecnie stara się majątek po mężu pozostający w posiadaniu Stanisława Bernacika odebrać mu” (k.20) Sąd Grodzki w Zwoleniu w piśmie z dn.07.12.1949r. zawiadamia że podejrzana prowadzi sprawę o stwierdzenie praw spadku po pierwszym mężu Kazimierzu Bernaciku (k.46).Teczka zawiera doniesienie St. Bernacika, zeznania świadków i podejrzaną, brak wniosku o umorzenie.

1949-1951 K. 53. **Sygn. 375/PSAKiel/74-74a**

Szypulska Eugenia ur. 17.06.1915r. w Białogórze, poch. inteligencja pracująca, 5 klas gimnazjum, posiada 17% udziału w domu. Podejrzana wraz z siostrami (Zuzanną Zakrzewską, Aliną Skiba) o bliskie stosunki z Niemcami oraz o wymuszanie i kradzieże na Żydach

Arendarska Franciszka zeznała, że oskarżona chwaliła się jej że poszła do sklepu Żyda Baranowskiego z gestapowcem i poprosiła o piecyk za który chciała zapłacić cenę przedwojenną, a gdy właściciel odmówił, został przez tego gestapowca pobity (k. 13)

Gałka Jadwiga zeznała w sprawie piecyka zabranego Baranowskiemu „gdy ja się zapytałam ile za niego zapłaciła, powiedziała mi że nic nie dała, że tylko wyrzuciła żyda kilka razy w łeb i zabrała piecyk” (k. 23). Kwiecień Antoni zeznał „w 1942r. kiedy Niemcy zaczęli usuwać Żydów z mieszkań widziałem jak Zuzanna Zakrzewska niosła skradzioną od jednego domu żydowskiego maszynę do szycia” (k. 15). Pietrzykowska Józefa zeznała, że widziała jak Szykulska z siostrą wiozły meble pożydowskie z getta. Arendarska zeznała że siostry nic nie posiadały przed wojną a podczas okupacji złożyły w Kielcach 2 sklepy, które po wojnie nadal miały.

1949-1950 K. 96 (ok. połowa zapisanych jednostronnie) **Sygn. 375/PSAKiel/81**

Welykyj Teodor podejrzaną ur. 20.02.1920 w Turynka pow. Żółkiew, wyksz. 7 klas szk. powszechnej, bez majątku, krawiec prowadzący sam warsztat krawiecki. Podejrzaną, że w czasie okupacji będąc w uprzywilejowanej narodowości ukraińskiej znęcał się nad robotnikami zatrudnionymi w fabryce amunicji HASAG w Skarżysku Kamiennej. W toku śledztwa świadkowie twierdzili że podejrzaną pracując jako wartownik ułatwiał wynoszenie z fabryki amunicji. Świadek Franciszek Raczyński zeznał „widziałem jak Welykyj przepuszczał Polaków z żywnością i innymi paczkami. Polacy ci dostarczali żywność żydom znajdującym się na terenie fabryki” (k. 28). Teczka zawiera m.in. poświadczenia o dobrym sprawowaniu podczas okupacji, kartę poszukiwania przestępców wojennych

1949-1950 K. 48. **Sygn. 375/PSAKiel/84**

Nowak Henryk ur. w Milicy 5.11.1920r. zam. Bugaj, gm. Bliżyn, chłop, 4 klasy szkoły powszechnej, ślusarz, 2 ha ziemi, karany 2 tygodniami aresztu za pobicie, podejrzaną o zabójstwo 2 Żydów nieustalonej tożsamości w kwietniu 1944r. Zainicjowane przez

zameldowanie złożone przez Bronisława Jedlińskiego. W pobliżu wsi Bliżyn znaleziono zwłoki dwóch Żydów. Jedliński prowadził procesy majątkowe przeciwko Nowakowi i innym członkom jego rodziny. Oświadczenie Zofii Zep ze jesienią 1943 r. została obrabowana przez Nowaka z bronią w rękę. Akta zawierają relację kpr. Putrzaka Józefa, komendanta Posterunku MO w Bliżynie z przeprowadzonego w sprawie Nowaka wywiadu, dotyczącą „wyjmowania zabitym żydom złotych zębów” (k. 32). Dochodzenie umorzono z braku dowodów

1949-1950 K. 102. (polowa zapisanych dwustronnie) **Sygn. 375/PSAKiel/86**

Anzorge Bolesław i Maria podejrzani o to, że w czasie okupacji złożyli doniesienie na Antoniego Sikorę i Zdzisława Barynia, wskutek czego byli oni prześladowani, a Baryń został wywieziony do obozu gdzie zginął. Maria Anzorge ponadto miała brać udział w rabowaniu sklepów żydowskich w latach 1939-41. Dochodzenie wszczęte na wniosek Antoniego Sikory. Podczas śledztwa nie znaleziono dowodów winy, wykazało natomiast że Sikora miał zatarg z rodziną Anzorge i został przez nich podany do sądu o zniesławienie.

1949-1950. K. 39. **Sygn. 375/PSAKiel/91**

Witkowski Piotr podejrzany wraz z Franciszkiem Wiewiórą, sołtysem gromady Suliszów o udział w obławie na ukrywających się na terenie wsi Żydów. Zainicjowane notatką informacyjną ref. Grzeszczaka. Świadek Zalikowski zeznał, że brat podejrzanego Mieczysław Witkowski opowiedział mu że Piotr Witkowski „ruszył za jednym Żydkiem w pogoń. Gonił za nim ok. 2 km., złapał go, Żyd bronił się, podarł na Witkowskim spodnie, jednak Witkowski oddał go do zarządzających obławę”/k.3/. Komendant Posterunku MO w Piotrowicach Kwiatkowski ustalił że „przesłuchany w charakterze świadka Hond Roman stwierdził że całą obławę na Żydów organizował Kuśmierczyk Karol przy udziale innych, nie znanych konfidentów” /k. 27/ Kuśmierczyk był Ślązakiem, pracował w magistracie niemieckim w Chmielniku i w końcu 1944r. został podejrzany o dwustronną pracę, został aresztowany i przez żandarmerię niemiecką rozstrzelany w lasach lisowskich. Podejrzany Wiewióra, opisał okoliczności obławy na Żydów ukrywających się w okolicy. Pojmani Żydzi zostali wywiezieni do Chmielnika i rozstrzelani. Świadkowie potwierdzają obławę ale różnią się znacznie co do szczegółów jak również czynnego udziału polskich mieszkańców Suliszowa w obławie. Z zeznań wynika, że obława mogła być wynikiem wcześniejszych aresztowań członków organizacji podziemnej z Suliszowa co spowodowało represje wymierzone w całą gromadę /k.35/. Umorzone z braku dowodów winy.

1959-1950. K. 48. **Sygn. 375/PSAKiel/93**

Góra Stefan oskarżony o udział w zabójstwie milicjanta Hynka oraz udział w zabójstwie 5 Żydów. kopalni w Goździelinie. Śledztwo wszczęte na podstawie anonimu. Większość zeznań nieczytelnych. Śledztwo umorzone z braku dowodów winy.

1949-1950. **Sygn. 375/PSAKiel/97**

Kotula Mikołaj oskarżony o to że podczas okupacji jako członek straży przemysłowej Werksselmtton brał udział w zabójstwach obywateli polskich narodowości żydowskiej zatrudnionych w fabryce amunicji. Brak zeznań świadków. Umorzone z braku dowodów winy. 1949-1950 K. 11. **Sygn. 375/PSAKiel/104**

Sadkowski Mieczysław podejrzany o wskazanie policji niemieckiej w Kielcach Andrzeja Wasiaka i nieustalonego nazwiska Żyda jako zajmujących się działalnością polityczną. Śledztwo umorzono z powodu śmierci podejrzanego.

1949-1950. K. 21. **Sygn. 375/PSAKiel/108a**

Dulny Aleksander oskarżony o to że jesienią 1944r. na terenie gminy Bodzechów pow. Opatów ujął 2 kobiety poch. żydowskiego i oddał je w ręce władz niemieckich. Wszczęte po doniesieniu złożonym przez Szamę Kudłowicza z Ostrowca złożonym do prokuratury wg którego Dulny doprowadził 2 dziewczyny do sołtysa, zmuszając go do zameldowania Niemcom, „za co ob. Dulny został wynagrodzony przez Niemców po 1 kg cukru od głowy” /k.3/. Oskarżony zeznał, że „w swoim czasie przechowywał ok. 30 osób narodowości żydowskiej” /k.8/. Świadek Kitowski zeznał, że Dulny odwiózł na polecenie sołtysa gromady Sodół Żydówkę do Ostrowca ale nie wydał jej gestapo tylko puścił wolno. Żydówka była u niego w mieszkaniu po zajęciu dostała chleb i odeszła. Co się z nią dalej stało świadek nie wie. Śledztwo umorzono, z powodu nieustalenia by podejrzanym wydał Żydów w ręce gestapo.

1949-1950. K. 25. **Sygn. 375/PSAKiel/110**

Bernacik Stefan podejrzany m.in. o to że wydał władzy niemieckiej obywateli żydowskich których u siebie przechowywał oraz przywłaszczył sobie ich majątek. Świadek Śmiechowski zeznał, że wiadomo mu że Bernacik przechowywał u siebie jakiś czas dwójkę bogatych Żydów nazwiskiem Wełna i N. Rachmil. od których wcześniej kupił zabudowania Jakiś czas potm Żydzi ci zostali zastrzeleni Zdaniem świadka cały majątek Żydzi złożyli u Bernacika i po ich śmierci sobie go przywłaszczył. Umorzono z braku dowodów winy. uzasadnieniu prok. Jan Michalski napisał że wydaje się niemożliwe żeby „podejrzanym będąc członkiem AK przechowywał Żydów, która nie okazywała wielkiego współczucia losowi Żydów i kwapiła się z udzielaniem pomocy osobom narodowości żydowskiej” /k.41/

1949-1950. K.48. **Sygn. 375/PSAKiel/114**

Krakowiak Józef podejrzany że jako członek Narodowej Organizacji Wojskowej wziął udział w dokonaniu zabójstwa 3 osób narodowości żydowskiej : Wajnberga Jankła, Wajnberga Pinkwasa i Koopla, ukrywających się na terenie wsi Przybysławice. Aka zawierają m.in. zeznania świadka Schabowskiego Władysława dotyczące współpracy ks. Juliana Maruszewskiego z Przybysławic z Niemcami, działalności bandyckiej, wymierzonej także przeciwko ludności żydowskiej ukrywającej się a także tych którzy ukrywali. /k.3/. Świadek Krakowiak zeznał że w 1942r. miały miejsce przypadki mordów na Żydach. Św. Gołąb opisuje okoliczności ujęcia Żydów /k.15/ Podejrzanym natomiast zeznaje, że jesienią 1941r. przechowywał 2 osoby o których nie wiedział że są Żydami. Osoby te po napadzie na dom podejrzanego udały się w nieznanym kierunku i dopiero po wyzwoleniu otrzymał list od jeden z nich i dowiedział się że nazywa się Rajza Szuster /k.47/ Akta zawierają także umorzenie dochodzenia przeciwko Julianowi Maruszewskiemu. Dochodzenie przeciwko Krakowiakowi umorzono z braku dostatecznych dowodów winy.

1950-1951. K. 136 **Sygn. 375/PSAKiel/115**

Kozuba Jan i inni postępowanie wszczęte po „ustnym zameldowaniu o przestępstwie” złożonym przez Andrzeja Sobola w dn. 29.03.1950r. Sobol zeznał, że w 1942 lub 43r. zaczął przechowywać w stodole 3 osoby z żydowskiej rodziny Balickich. W czerwcu rodzina udała się na poszukiwanie jedzenia podczas drogi spotkali Jana Kozubę i Pawła Gołę. Ci poznawszy że to Żydzi zaczęli ich bić. Syn zdołał uciec i wrócił do Sobola u którego

przechował się do końca wojny, po czym wyjechał do Kanady. Sobol po powrocie syna poszedł w miejsce napadu i znalazł zmasakrowane włoki 2 osób. Doniesienie złożył po otrzymaniu i na prośbę syna Balickich od którego dostał list. Świadek Kowalski Stanisław zeznał „ wiadomym mi jest, że w roku 1942 Gołda Paweł mówi do mnie, że zabraliśmy skórę twardą i miękką na buty Żydowi z Wiślicy wraz z Kulą Janem z Chołdowa oraz chcieliśmy obaj tego Żyda utopić ale nam uciekł” /k.6/. Świadek Kowalski Bronisław potwierdza, że widział jak zostali zabici Baliccy gdyż w tym czasie jechał kolejką i widział jak byli zabici przy torze kolejowym między Zięblicami a Gabułowem skąd pochodzili (i dokąd szli) Żydzi. Potwierdza też że Sobol przechowywał ich syna do końca wojny. Podejrzani nie przyznali się do winy, dochodzenie umorzono z braku dowodów winy.

1950-1951. K. 19. Sygn. 375/PSAKiel/118

Matuszewski Feliks podejrzany o to, że w 1943r. w Halinówku pow. jędrzejowski, dostawił na posterunek Granatowej Policji rodzinę Aspisów. Śledztwo zostało umorzone, gdyż przesłuchani świadkowie zgodnie podali że podobny fakt miał miejsce, wykrycie ukrywających się Żydów u Władysława Rogali, którzy jednak wydani zostali przez volksdeutscha Michała Kairo, rozstrzelanego przez organizację podziemną. Tę wersję podtrzymuje Władysław Rogala.

1950. K.12 Sygn. 375/PSAKiel/119

Zajac Józef postępowanie wszczęte na wniosek Komendanta Wojewódzkiego w Kielcach, celem rozpracowania wskazanych konfidentów. W wyniku wywiadów ustalono, że podczas okupacji Zajac Józef nie mieszkał na terenie Morawicy i nikomu nie jest znany, natomiast mieszkał przed 1939 niejaki Zajac który był narodowości żydowskiej. W tej sytuacji śledztwo umorzono.

1950. K. 6. Sygn. 375/PSAKiel/122

Skiba Stefan podejrzany o udział w zamordowaniu Żydówki o nazwisku Edelman wraz z dzieckiem. Postępowanie zainicjowane pismem z Prokuratury Rejonowej w Kielcach po zebraniu zeznań Jakuba Edelmana i Szmula Edelmana w sprawie ujęcia przez chłopów Żydówki we wsi Gniazdów gm. Chotcza (Chołcza) pow. Iłża. Wg. świadków kobieta po ujęciu została przekazana sołtysowi Janowi Sonta, który polecił odstawić ją do Lipska do żandarmerii. W drodze do Lipska została zamordowana wraz z dzieckiem kołkami przez wyznaczonych do odwiezienia chłopów. Akta zawierają zeznania św. Wojtalika Wacława dot. udziału strażaków w łapankach organizowanych na ukrywających się w Chotczy Żydów. Dochodzenie umorzono z braku dowodów win.

1950. K. 14 /częściowo niepaginowane/ Sygn. 375/PSAKiel/123

Kaniowski Piotr. Postępowanie wszczęte na podstawie doniesienia złożonego przez Wilczak Seweryna z Częstochowy który zarzuca podejrzanemu m.in. to że „wskazał gdzie ukrywają się Żydzi i w latach 1942-43 wskazał ukrytych żydów, których okupant (...) 3 osób po zatrzymaniu rozstrzelał pod murem Pinkla w Częstochowie” /k.2/. Przeprowadzony wywiad i zeznania świadków wskazują, że doniesienie jest wynikiem osobistej urazy do Kaniowskiego. Śledztwo umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa.

1950. K. 22. Sygn. 375/PSAKiel/128

Tomczyk Jan oskarżony o przyczynienie się do wydania w ręce niemieckich żandarmów 2 żydowskich uciekinierów z pociągu. Świadcowie zeznali, że Żydzi uciekli z transportu, zjedli

śniadanie u ob. Jankowiaka a ten za 500zł. miał ich wyprowadzić do Szydłowca. W czasie tej próby zostali zatrzymani przez Żandarmów. Świadek Styś Stefan zeznał, że Żydzi byli na polu w odległości 1,5km od Jedlni a żandarmów sprowadził Kadas Edmund, zmarły w 1946r. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 24. Sygn. 375/PSAKiel/129

Kasprzyk Jan, Basa Jan podejrzenie w wyniku sprawy prowadzonej przeciwko Kwiatkowskiemu Janowi oskarżonemu o to, że w 1944r. w Słupii Nowej wskazał policji 3 Żydów. Kwiatkowski został uniewinniony, niemniej śledztwo wykazało udział Kasprzyka i Basy. Św. Sidowski zeznał, że był w mieszkaniu Kasprzaka i widział Żydów. Widział też Basę który po chwili wyszedł a po kilku minutach przyjechała policja, zabrała Żydów, którzy zostali rozstrzelani. Świadek Kot zeznał, że po rozstrzelaniu Kasprzyk niósł parę butów, a Jan Kwiatkowski pałto pozostałe po Żydach. Świadek zeznał też, że wydaje mu się że Basa jeszcze przed tym zdarzeniem wyjechał na roboty. /k.8/ Podejrzany nie przyznał się do winy, śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. Basa Jan ni powrócił z robót do Polski. 1950. K. 47. Sygn. 375/PSAKiel/131

Dusza Wacław podejrzany o zastrzelenie w lipcu 1944r. w Pąkowcu pow. włoszczowski ob. polskiego pochodzenia żydowskiego nieznanego nazwiska. Wszczęte po złożeniu zameldowania przez Zawadę Jana który usłyszał o do Olaka Józefa że Dusza w czasie okupacji zastrzelił Żyda. Przesłuchany Olak Józef zeznał w sprawie okoliczności w jakich widział prowadzonego przez dwóch mężczyzn, jak się okazało partyzantów, Żyda pochodzenia czeskiego, o którym mówili „prowadzimy tego co mówili że ich są kamienice a nasze ulice” /k.5/ Wg świadka Żyd został zamordowany w lesie a jeden z partyzantów mówił „jak Wacek przyp ... Żydowi to ino nogi postawił a 100szt papierosów ma”. W aktach brak przesłuchań podejrzanego. Teczka zawiera także informację o udziale Dusza Leokadii w wydaniu partyzantom 3 zbiegłych jeńców radzieckich którzy także zostali zamordowani. Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 16 Sygn. 375/PSAKiel/133

Zajac Feliks oskarżony o to że w Nowym Korczynie w 1941r. przyczynił się do zastrzelenia dwóch ukrywających się Żydów o nazwisku” Fromer i Pinche. Wszczęte po notatce Komendanta posterunku MO w Nowym Korczynie Jana Kornasa. /k. 21/ Wg świadków Zajac przechowywał Żydów u siebie i kiedy już nie mieli czym płacić, wygonił ich. Wg świadków Gołdyn Stefan i Paulina, Żydzi zostali zauważeni przez Niemców na ulicy podczas próby sprzedania palta i zastrzeleni podczas próby ucieczki. Zwłoki zakopano koło stodoły podejrzanego Zajaca. Zajac zeznał że przetrzymywał u siebie 3 osobową rodzinę żydowską z Łodzi ,ale to było jeszcze przed wysiedleniem i nikt nie musiał się ukrywać. Rodzina ta wyjechała przed wysiedleniem. Akta zawierają też zeznania Śnieżnego Feliksa i Buczaka Stanisława którzy wraz z Zajacem podjęli próbę odkopania zwłok zamordowanych Żydów, celem ograbienia ich z pieniędzy.

Umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 34. Sygn. 375/PSAKiel/137

Michalik Genowefa podejrzana o to że podczas okupacji przechowywała dziewczynkę żydowską którą prawdopodobnie zabiła. Świadek Albin Józef zeznał że podejrzana powiedziała „cholera mi po tym dziecku, grunt że mam złoto” /k.11/. Postępowanie wszczęto po notatce służbowej kpr. Morawskiego z posterunku MO w Małogoszczy. Z notatki wynika że Michalak prowadziła spory sądowe z rodziną Albinów oraz że przechowywała dziecko żydowskie które zniknęło. Świadek Grzyb zeznał, że Korzec Bronisława handlująca razem z podejrzaną mąką kupowaną u Żydów zastawiła u niej na podwórku dziewczynkę lat ok 7 a

było to w r. 1942 kiedy Niemcy wysiedlali Żydów z gmin. Św. Ślizowski Józef zeznał, że kobiety, które przyjeżdżały po mąkę do Żyda Lotenberga z Węgleszewa następnie czego rozmawiały na temat przechowania przez nie dziecka Lotenberga. Podejrzana zeznała, że jest w konflikcie majątkowym z Albinami, wygrała z nimi 2 sprawy a ci słyszeli że w Węgleszewie były duże wyroki za Żydów to ją oskarżają żeby ją wsadzić do więzienia Umorzono z braku dowodów winy 1950. K. 30 Sygn. 375/PSAKiel/140

Bąk Jan podejrzany o to że podczas okupacji wskazał w Zwoli Sucheckiego Józefa i Wolskiego Jaa przechowujących Żydów, w następstwie czego zostali zastrzeleni. Wszczęte na podstawie anonimu. Przesłuchani świadkowie nie potwierdzili zarzutów, brak przesłuchań podejrzanego. Umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 14 Sygn. 375/PSAKiel/143

Juskiewicz Stefan podejrzany o to że pozostawił własnemu losowi dziecko żydowskie za opiekę nad którym otrzymał wynagrodzenie. Wszczęte po przesłaniu do UB w Radomiu przez Okręgowy Komitet Żydowski protokołu podpisanego przez Wojtyńskiego Stanisława zam. w Zwoleniu Wg jego zeznań, Juskiewicz który przechowywał dziecko podczas wysiedlenia Żydów do Garbatki „wziął to dziecko na rower i wywiózł pod Garbatkę i puścił go na drodze”/k.8/. Świadek Zuk Władysława zeznała także że widziała że u Juskiewicza przebywał Żyd w młodym wieku. Żandarmeria go zabrała i został zastrzelony na podwórku . Podejrzany nie przyznał się do winy ale zeznał że podczas okupacji wspólnie z mieszkającym u niego Żydem wyrabiali mydło i pewnej nocy ich aresztowano. Jego wypuszczono, natomiast Żyda od razu zastrzelono.

Umorzone z braku dowodów winy. 1950. K. 36. Sygn. 375/PSAKiel/145

Przedpeńska Zofia została rozpoznana na ulicy przez Zofię Kwiatkowską, córkę Arona Kupferbluma od którego w czasie okupacji dzierżawiła gospodarstwo i młyn. Ów Żyd wydierżawiał je chcąc je uratować a także z powodu długów w skarbowce których z powodu pochodzenia nie mógł spłacić. Także dlatego by mógł się ukrywać. Kiedy sprzedał część ziemi i spłacił zaległości, Przedpeńska miała oskarżyć go do Gestapo za wrogi stosunek do władzy niemieckiej w wyniku czego został aresztowany.

Umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 20. Sygn. 375/PSAKiel/164

Badocha Józef podejrzany w sprawie o zabójstwo 2 Żydów o nazwisku Fogle /Folge?/ okupacji we wsi Strohace gm. Samborzec pow. Sandomierz. Świadek Smalec Stanisław zeznał, że podejrzany „prawdopodobnie miał wraz z z ob. Stępnem i innymi którzy należeli do tej grupy zabić 2 Żydów z Sandomierza, w Strohacicach , którzy to Żydzi tam się u ludzi ukrywali a przebywali na tej wsi w stodole u Nurowskiego” /k.8/ Świadek Nurowski Czesław zeznał, że na polecenie sołtysa Strohaciac miał zabrać 2 trupy leżące przy szopie Nurowskiego Antoniego i furmanką wywieźć w pole. Sołtys poszedł razem z nim i kazał zrzucić za wsią i oświadczył „że tu leżą już zakopani Żydzi to i tych się tu zakopie” /k. 13/ Świadek nie wie czy to byli ci dwaj zabici u Nurowskiego. Słyszał tylko od ludzi że ci dwaj zabici u Nurowskiego zostali zabici przez partyzantów. Sołtys Sadowk zeznał że pewnej nocy przyszło do niego 2 ludzi, jeden ubrany w płaszcz wojskowy zielony i z bronią i szukali u niego Żydów. Po czym poszli na wieś i potem usłyszeli dwa strzały. Następnego dnia w jednym z zabitych rozpoznał Żyda o nazwisku Folga z Sandomierza, ale nie wie kto ich zastrzelił. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 21. Sygn. 375/PSAKiel/167

Stasik Michał i Gałka Mieczysław podejrzani o zamordowanie Żydówki. Postępowanie wszczęte na podstawie przypomnienia zalecającego posterunkowi w Nagłowicach przeprowadzenie wywiadu w sprawie morderstwa Żydówki (ustalenie np w jakiej miejscowości). W toku wywiadów przeprowadzonych przez MO oraz przesłuchań świadków ustalono że ludność nic nie wie o tym morderstwie. Ustalono też, że świadkiem w sprawie może być Drzazga Genowefa, która jednak nic nie wie o przechowywaniu Żydów przez podejrzanych. Ustalono też że może chodzić o Żydówkę zamęczoną przez Niemców w Sędziszowie pow. Jędrzejów.

Postępowanie umorzono z braku dowodów winy. 1950 K. 15. **Sygn. 375/PSAKiel/170**

Gomółka Ignacy postępowanie wszczęte po złożeniu meldunku przez Pawlika Tadeusza, że słyszał od ludzi we wsi Lubcza że Ignacy Gomółka i Stanisław Koziół podczas okupacji zabili Żyda o przezwisku „Kapelusz”. Świadkowie nie potwierdzili że podczas okupacji we wsi miał miejsce przypadek zabicia Żyda. W toku śledztwa ujawniono że pomiędzy podejrzanymi mają miejsce spory majątkowe i wzajemnie się oskarżają o przestępstwa. Umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 27 /10% pustych/ **Sygn. 375/PSAKiel/175**

Kasztanowicz Stanisław członek organizacji „Obchód” oskarżony o ograbianie ludności żydowskiej w getcie radomskim podczas pełnienia tam warty (zeznania świadków Marzec Wincenty k. 6 i Korytko Helena k. 8) oraz spowodowanie aresztowań wśród ludności polskiej i odbieranie żywności. Śledztwo nie potwierdziło wysuniętych zarzutów w skutek czego zostało umorzone. 1950. K. 35. **Sygn. 375/PSAKiel/183**

Cebula Błażej podejrzany że jako żandarm niemiecki brał udział w zabójstwach ludności żydowskiej, łapankach oraz znęcaniu się nad rolnikami. Św. Skuta Leon zeznał, że widział jak podejrzany Cebula zwany „czarnym Jankiem” wywoził z posterunku Żydówkę, której potem kazał biec do lasu i do niej strzelał z karabinu, a kiedy jeszcze żyła strzelił 2 razy z pistoletu /k.3/ Udział podejrzanego w zabójstwach 2 Żydów w gminie Nagorzany w zeznaniach świadków /k.4/. Śledztwo umorzono gdyż wg zeznań świadków podejrzany nie jest niemieckim żandarmem „czarnym Jankiem”. 1950. K. 61. **Sygn. 375/PSAKiel/185**

Dyba Bronisław podejrzany o to że współpracując z żandarmerią niemiecką w 1943 w Szydłowie wziął udział w zamordowaniu miejscowego nauczyciela oraz że brał udział w łapankach ludności żydowskiej. Świadek Gumułczyński Bogdan zeznał, że widział osobiście jak podejrzany brał udział ”w wyławianiu ludności żydowskiej i oddawaniu ich w ręce Niemców, gdzie sam widziałem że on doprowadził całą rodzinę żydowską Zelmanów w ilości 10 osób” /k. 43/ Podczas ponownego przesłuchania świadek nie potwierdził że podejrzany doprowadził, zeznał, że stał na ulicy w czasie doprowadzania Żydów /k.48/. Śledztwo umorzono ze względu na brak dowodów winy. 1950. K. 68. **Sygn. 375/PSAKiel/188**

Kosielski /Kościelski/ Tadeusz podejrzany o przyczynienie się do ujęcia w Promniku 2 obywateli żydowskich. Podejrzenie oparte zostało na zeznaniach Kowalskiego Władysława w toku śledztwa prowadzonego przeciwko niemu, w sprawie współudziału w powyższym czynie /k.1/. Przesłuchany ponownie Kowalski Władysław, skazany na 8 lat za w/w czyn, nie potwierdził udziału Kosielskiego Władysława. Św. Gizowski Mieczysław zeznał w sprawie udziału Jana Lisa jesienią 1943r. w ujęciu Żydów o nazwiskach Szlama i Motyl /k.16/. W aktach znajduje się odpis wyroku skazującego wraz z uzasadnieniem Władysława

Kowalskiego. Śledztwo umorzone wobec braku zeznań świadków i odwołania zeznań Kowalskiego. 1950-1951. K. 38 /pag.jednostronnie/ **Sygn. 375/PSAKiel/193**

Kruszyński Ignacy podejrzany na podstawie „poufnych informacji” o współpracę z Niemcami w Kielcach w wysiedlaniu getta, podczas którego na cmentarzu żydowskim rozstrzelano kilkadziesiąt niemowląt żydowskich /k.7/ Umorzono z braku dowodów. K. 14 **Sygn. 375/PSAKiel/194**

Szyposzyński Stanisław podejrzany o wskazanie podczas okupacji Boćkowskich jako defraudantów leśnych oraz gwałty na ukrywających się w lesie Żydówkach. Podejrzany był gajowym w gm. Trzebień, gajówka Paprotnia. Św. Jan Marek /w momencie zeznawania osadzony/ zeznał, że Szyposzyński je bił i gwałcił /k.1-4/. Św. Gos Jan zeznał, że jedna z Żydówek przychodziła do świadka po chleb i opowiadała jak Szyposzyński jej groził /k.7/ Potwierdzają to świadkowie Piwowski Stefan /k.19/ i Piwowski Antoni /k.20/ Wg zeznań Jana Marka Żydówki nazywały się Berkówny i zostały zabite w 1943r. ale przez kogo nie wiadomo. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów, tym bardziej że osoby naprowadzające podejrzenia były karane za kradzieże leśne z wniosku podejrzanego. 1950. K. 66. **Sygn. 375/PSAKiel/198**

Struzik Adam podejrzany o to, że podczas okupacji zabił obywatela polskiego narodowości żydowskiej na terenie gm. Przysław. Wszczęte na podstawie anonimowego donosu /k.1/ Śledztwo umorzone z braku dostatecznych dowodów, świadkowie nie potwierdzili zarzutów. 1950. K. 10. **Sygn. 375/PSAKiel/212**

Peszyński Jan oskarżony o współpracę i sympatyzowanie z Niemcami, posiadanie portretów Hitlera oraz wizytówek w języku niemieckim /k.1/ Podejrzany zeznał, że utrzymywał kontakt Niemcem komunistą, którego zwerbował, by ten pośredniczył w dostarczaniu paczek żywnościowych Żydowi, doktorowi Lewizonowi, przebywającemu w getcie /k. 13/. Śledztwo wszczęte na polecenie Komendy Wojewódzkiej MO w Kielcach umorzono, świadkowie nie potwierdzili zarzutów. 1950. K. 20 **Sygn. 375/PSAKiel/213**

Eugent Wiktor podczas okupacji referent w Staszowie, podejrzany o znęcanie się nad ludnością polską podczas odbierania kontyngentów, bezzasadne wyznaczanie kontyngentów, odbieranie krów etc. Akta zawierają podpisane wyłącznie inicjałem doniesienie zawierające oskarżenie o bicie Żydów odbieranie im dobytku /k.10/ oraz zeznanie świadka Kulgiewicza informujące m.in.o tym, że rodzina Kulgiewicza po założeniu getta w Staszowie przy ul. Długiej, otrzymała mieszkanie pożydowskie po aptekarzu o nazwisku Krauze, przy ul. Kościelnej. Śledztwo wszczęte na wniosek komendanta posterunku MO w Staszowie, umorzono z powodu niedopatrzenia się przestępstwa. 1950. K. 44. **Sygn. 375/PSAKiel/215**

Placek Marian podejrzany o udział w ujęciu 4 Żydów w miejscowości Podgaje pow. Pińczów.. Św. Kisiel zeznał, że widział jak podejrzany w okresie wysiedleń złapał Żydówkę z dwójką dzieci, wsadził na sojną furmankę i odwiózł na posterunek / k. 14/ Innym razem świadek widział jak podejrzany ujął Żyda i doprowadził na furmankę na której siedzieli policjanci. Św. Bijata Maria zeznała, że widziała w 1943r. jak Placek ujął uciekającego Żyda którego oddał policji /k. 20/. Świadkowie w powtórny przesłuchaniu odwołali zeznania, część świadków potwierdziła, że Placek nie brał udziału w ujęciu /k. 15,16,21,22/ W tej

sytuacji, śledztwo wszczęte po meldunku komendanta powiatowego ORMÓ Owika Stanisława, umorzono. 1950. K. 63. **Sygn. 375/PSAKiel/216**

Małkowski Józef podejrzany o wskazanie w 1944r. w Zagajach Stradowskich gm. Chroberz ukrywającej się w jego domu Żydówki organizacji N.S.Z. która to organizacja ujęła ją, wywiozła i zastrzeliła. Św. Smaczyńska Maria zeznała, że Żydówka ukrywała się kolejno w kilku domach i miała złoto i dolary /k. 1/ Wydana została „Gromowi” z N.S.Z. Św. Kocerba Bolesław potwierdza że ukrywała się w kilku domach, nie wie nic o kosztownościach. /k.3/ . Św. Strączek Kazimierz, ówczesny sołtys zeznał, że pewnego ranka przyszedł do niego nieznany człowiek ubrany po wojskowemu, powiedział że w lesie jest zastrzelona Żydówka i ten kto ją ukrywał ma ją zakopać. /k.5/ Św. Małkowski Marian potwierdza że mieszkała u nich Żydówka która nie kryła się, nie obawiała że ktoś ją zdradzi i wyda Niemcom czy NSZ-owcom. /k. 11/ Jedyne obciążające podejrzanego zeznanie Smyczyńskiej nie stanowiło podstawy do wszczęcia postępowania przeciwko Małkowskiemu.

1950. K. 34. **Sygn. 375/PSAKiel/218**

Kwiatkowski Stefan Zygmunt podejrzany wg świadków był członkiem bandy przestępczej i został podejrzany o udział w zamordowaniu w 1945r. funkcjonariusza UB Marczewskiego Tadeusza. Akta zawierają zeznania świadków –członków bandy, dot. napadów rabunkowych na rodziny żydowskie w Połańcu gdzie zostało zastrzelonych 7 osób /k. 9/ oraz na byłego właściciela młyna Cukier-Irola przy ul.Legionów w Mielcu /k.10/ Sprawa, wszczęta pismem Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Kielcach, przesłana do wglądu Wojskowemu Prokuratorowi Rejonowemu w Kielcach ze względu na cechy przestępstwa z art. 14 K.K. ale umorzona z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 53 (paginowane do str. 48)

Sygn. 375/PSAKiel/221

Pawlik Józef podejrzany o to że podczas okupacji łapał i doprowadzał Żydów. Św. Antoni Bugaj zeznał, że słyszał że podejrzany łapał Żydów w miejscowości Działoszyce i że Niemcy ich rozstrzelali. /k. 4/. Świadek Bugaj Aniela zeznała, że widziała jak prowadził Żydówkę z dzieckiem na rękę do getta /k.6/ Świadek Kordyś Stanisława zeznała, że nie widziała i już nie pamięta czy podejrzany prowadził Żydówkę w czasie okupacji „kiedy Niemcy strzelali Żydów” /k.7. Śledztwo wszczęte z polecenia komendanta MO w Pińczowie, umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 13. **Sygn. 375/PSAKiel/222**

Ząbkowski Władysław Oskarżony przez żonę, Ząbkowską Hannę, że w okresie okupacji wskazywał Niemcom w Częstochowie miejsca ukrywania się Polaków i Żydów, oraz że handlował odzieżą i kosztownościami po zabitych Żydach. /k. 3, 10/. Oskarżającą uznano za częściowo niepoczytalną, śledztwo umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 18.

Sygn. 375/PSAKiel/240

Kiebel Rudolf podejrzany o to, że w Jędrzejowie schwytał i oddał w ręce żandarmów ukrywającego się Żyda /k.4/ Świadek Ignacy Korzec zeznał, że widział podejrzanego w towarzystwie żandarmów i idącego przed nimi Żyda ale czy podejrzany ujął go i oddał w ich ręce, tego nie wie /k.14/. Podejrzany zeznał, że w 1943r. w Jędrzejowie, robotnicy rąbający lód na stawie, prosili go żeby udał się z nimi do żandarmerii jako tłumacz, celem zameldowania że pomiędzy robotnikami browaru ukrywa się Żyd /k.20/. Zanim jednak wrócił do nich po załatwieniu swoich spraw, zobaczył tych mężczyzn idących z żandarmami którzy ujęli tego Żyda /k.21/

Umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. ...? Sygn. 375/PSAKiel/244

Pytel Jan i inni podejrzany o to że w czasie okupacji działał na szkodę ludności polskiej i żydowskiej. Wszyscy podejrzani o to że pilnowali piwnicy w której ukrywała się rodzina żydowska, 2 osoby dorosłe i dziecko. Świadek Pytel Józef zeznał, że pewnej nocy sołtys Pytel Jan kazał zamknąć we własnej w piwnicy Żydów z sąsiedniej wioski „Piaski” Żyd tam by krawcem. Piwnicy pilnowali Janowski Stanisław Kuryga Stanisław, co potwierdzają w zeznaniach /k/12,13/ Inny świadek /nazwisko nieczytelny/ zeznał, że jest mu wiadomo że „były sołtys i wójt (...) zamknęli dwóch Żydów i jakieś dziecko u ob. Pytla Józefa w piwnicy i trzymali ich 3 dni” /k. 5/ Wydarzenie miało miejsca w czerwcu 1942r. w Umianowicach gmina Kiszów pow. pińczowski. Akta zawierają zeznania podejrzanych w sprawie: Jan Pytel, Lasota Władysław, Janowski Stanisław, Kuryga Stanisław, Gorzałek Stanisław, Jawor Andrzej, Pytle Józef. Postępowanie wszczęte na polecenie komendy powiatowej MO w Pińczowie, umorzone z braku dowodów winy. 1950. K. 310 Sygn. 375/PSAKiel/250

Proszanowski Franciszek były granatowy policjant podejrzany o udział w łapankach ukrywających się w lasach Żydów. Św. Wojtowicz Zygmunt stawia zarzut, że podejrzany współpracował z Niemcami w Rakowie i przyczynił się do schwytania 8 osób pochodzenia żydowskiego, które następnie zostały zastrzelone. /k.1/ Św. Gadomski Jan zeznał, że będąc członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej w Rakowie, gm. Rembów został wyznaczony do kopania dołów na cmentarzu żydowskim, do których zwożono Żydów zastrzelonych podczas akcji wysiedleńczej /k.4/. Świadek Skalski, który także brał udział w kopaniu dołów, nie potwierdził by podejrzany brał udział w morderstwach /k. 6/. Świadek Sieruga Kazimierz oraz świadek Sieruga Aniela opisują obławę zorganizowaną w 1943. przez partyzantów na ukrywających się w lasach Żydów. Partyzanci gonili Żydów od strony lasu, natomiast od strony Rakowa drogę blokowała im granatowa policja /k. 9,10/. Śledztwo wszczęte przez Prokuraturę Sądu Okręgowego w Radomiu Oddział Zamiejscowy Świętokrzyski, umorzono z braku dowodów winy. 1950. K. 15. Sygn. 375/PSAKiel/252

Prorok Maria podejrzana o współpracę z Niemcami, na podstawie notatki informacyjnej sporządzonej na podstawie poufnych informacji przez Makucha Józefa ppor.MO z Komendy Powiatowej w Pińczowie. Schab Wawrzyniec zeznał, że był świadkiem zastrzelenia złapanej przez Niemców podczas obławy latem 1943 roku Żydówki, oraz że po wsi krąży pogłoska że Prorok Maria wydaje Niemcom Żydów, wskazując gdzie się ukrywają, ale z własnej obserwacji tego nie może potwierdzić /k.26/ Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 34. Sygn. 375/PSAKiel/256

Adamski Stanisław Postępowanie wszczęte na podstawie zawiadomienia Borowskiego Jerzego, funkcjonariusza posterunku MO w Sędziszowie. Według doniesienia ob. Judyka, zamieszkały w Gniewocinie gm. Sędziszów, pow. Jędrzejów słyszał jak podejrzany mówił, że zabił Żyda nazwiskiem Sijosek Moldy, świadkiem tej rozmowy miał być Nowoziński Jan /k1/ Według zebranych przez Orzechowskiego Mieczysława z Komendy Powiatowej MO w Jędrzejowie, zamordowany Żyd mieszkał wraz z rodziną przed 1939r. aż do wysiedlenia Żydów. W czasie wysiedleń został wyznaczony do budowy stacji kolejowej w Sędziszowie, skąd uciekł. Świadców w zeznaniach nie obciążają podejrzanego /k.12/. Umorzone z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 16 Sygn. 375/PSAKiel/260

Adamus Jan wszczęte po złożeniu zameldowania na posterunku MO w Staszowie przez Szuldmann Gnendle, o podejrzeniu że jej mąż Szuldmann Lejzor wraz z dzieckiem ukrywał się u Adamusów Jana i Stanisława w Dobrej, gdzie został zamordowany przez nich właśnie /k.2-4/. Bublik Katarzyna córka Adamusów, zeznała że ludzie ze wsi Dobra mieli za złe rodzicom że ukrywają Żydów i Żyda z dzieckiem po około miesiącu oddalił się w nieznanym kierunku. Dom rodziców i brata świadka był często nachodzony przez partyzantów szukających Żydów i majątku. /k. 7/ Szeląg Feliks zeznał, że dwóch uzbrojonych osobników pewnej nocy kazało mu zaprząć wóz i jechać. W odległości ok. 150 kroków od zabudowań Adamusów wrzucili mu na wóz zakrwawionego trupa, którego potem odwieźli do lasu. Świadek widział podejrzanych jak rozmawiali z osobnikami ale nie byli uzbrojeni /k.9/
Z zeznań innych świadków z tych okolic wynika, że po wysiedleniu Żydów z tych okolic partyzanci wielokrotnie przeszukiwali lasy i zabudowania w ich poszukiwaniu. Umorzone z braku dowodów winy. K. 59 **Sygn. 375/PSAKiel/263a**

Cupiał (Ciupiał) Henryk wszczęte z oskarżenia Wieczorka Kazimierza. Podejrzany o to, że w 1941r. w Częstochowie, korzystając z sytuacji wojennej, zabrał Żydówce buty. Świadek Wieczorek zeznał, że chciał kupić buty, które były dla niego za drogie. Wówczas podszedł podejrzany Cupiał, podniósł buty i powiedział „niech pan płaci 9zł bo tyle kosztują”. Świadek odmówił ale utrzymuje że podejrzany je zatrzymał /k.34/
Umorzone z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950. K. 45 **Sygn. 375/PSAKiel/278**

Golębiowski Leon wszczęte po oskarżeniu S. Rogala donoszącego na posterunek MO w Chmielniku że Golębiowski podczas okupacji oskarżał go przed żandarmem niemieckim że przechowuje złoto, a także że ob. pochodzenia żydowskiego o nazwisku Kuperman „karmił gęsi w skutek czego gęsi mu odebrano, jego pobito”/k.2/
Umorzone z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1949-1950 K. 48 **Sygn. 375/PSAKiel/281**

Szewczyk Franciszek wszczęte na podstawie doniesienia Cioska Mariana, który widział podejrzanego, który był w czasie wojny podejrzewany o to, iż był konfidentem Gestapo, we wsi Słuszyn, gm. Dziurków, pow. kielecki. Św. Mazur Władysław zarzuca podejrzanemu, że donosił Niemcom o udzielaniu przez świadka pomocy Żydom /k. 37-38/ Świadek Kalinowski Antoni oskarża Szewczyka o wskazanie rodziny Borków jako udzielającej pomocy Żydom i jeńcom radzieckim w wyniku czego rodzinę rozstrzelano wiosną 1943r. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 137. **Sygn. 375/PSAKiel/287**

Pomagalski Feliks wszczęte na podstawie doniesienia Kołsuta Jana. Podejrzany o to, że był konfidentem niemieckim, który m.in. oskarżył mieszkańców osady Lipsko i Czekaja Józefa o to że stanęli w obronie złapanego Żyda /k.1/ Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949. K. 60. **Sygn. 375/PSAKiel/288**

Filipiak Jakub i inni wszczęte po doniesieniu Estery Goldman która złożyła 11.08.1949r. doniesienie że 8.12.1942r. we wsi Kijanka, pow. Ilża, Filipiak Jakub pobił jej syna Goldmana Gerszona i jego rodzinę po czym zwołał chłopów ze wsi którzy ponownie pobili jego rodzinę, połamali ręce synowi i oddali ich w ręce gestapo. /k. 1/ Przesłuchani świadkowie zeznają, że rodzinę zatrzymali partyzanci podczas próby przewiezienia ich na stację kolejową w Garbarce. Umorzone wobec faktu śmierci Filipiaka Antoniego i nieustalenia faktu przestępstwa wobec Filipiaka Jakuba. 1949-1959 K. 65. **Sygn. 375/PSAKiel/290**

Zabielski Jan były granatowy policjant, oskarżony przez brata, Zabielskiego Romana o to, że pełniąc służbę strażnika przy obozie pracy dla Żydów w Gidlach, pow. radomszczański, znęcał się nad nimi oraz rabował Żydom rzeczy w getcie /k.1/. Świadek Borowik potwierdza zarzuty stawiane Zabielskiemu, przy czym podczas konfrontacji w szeregu mężczyzn nie potrafił wskazać podejrzanego. Umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1946-1948 K. 43. **Sygn. 375/PSAKiel/299**

Suchański Antoni Okręgowy Komitet Żydowski w Częstochowie przekazał prokuraturze ze informację o zawiadomieniu przez Fzyst Jadwigę, że Suchański Antoni wydawał w ręce okupanta żydowskie dzieci oraz dopuszczał się grabieży mienia podczas likwidacji getta w Częstochowie. w 1942r. /k.1/ Zofia Fzyst zeznała, że Suchański przywiózł w 1942r. 2 dzieci i Żydówkę Kłobucka, po czym powiedział, że żandarmi mu ich odebrali ale przynosił ubranka i żywność zabraną Żydom /k.5/

Umorzone z braku dowodów winy. 1947-1949 K. 49. **Sygn. 375/PSAKiel/303**

Żak Kazimierz podejrzany o to, że będąc dozorcą aresztu miejskiego w Kłobucku, znęcał się nad aresztantami m.in. pobił Wajsfelnera Herszlika z Blachowni /k.2/ Umorzono z powodu śmierci podejrzanego. 1950 K. 47. **Sygn. 375/PSAKiel/303**

Szuf Jakub podejrzany o to że jako członek brygady karnej SS brał udział w rozstrzaniach ludności cywilnej, jeńców, partyzantów w Kielcach oraz powstańców w Warszawie w 1944r. /k.2/. Umorzone z braku dowodów winy. 1950 K. 46. **Sygn. 375/PSAKiel/309**

Paruzel Jan podejrzany o to, że będąc policjantem granatowym spowodował aresztowanie Rotbarda Arnolda. Paruzel po zakończeniu kampanii 1939r. wrócił do Sosnowca i został przydzielony do granatowej policji a w chwili utworzenia getta w Częstochowie został komendantem Policji Żydowskiej w getcie /k.45/ Cyryl Miodowicz Fennenbaum zeznał, że podejrzany uchronił go przeg wywózką z getta /k.55/ Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1950 K. 46. **Sygn. 375/PSAKiel/313**

Kołotowski Stefan Lucjan podejrzany m.in. o wydanie Niemcom ukrywającego się po likwidacji getta częstochowskiego Żyda /k. 11/. Kołotowski miał powiedzieć że otrzyma premię za Żyda. Świadek Michalak zeznała, że 2 dni po tym fakcie znaleziono nad rzeką zwłoki „jakiegoś Żyda” odarte z odzieży. /k.26/ Umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1950. K. 42. **Sygn. 375/PSAKiel/314**

Szewczyk Tadeusz podejrzany o to, że będąc podczas okupacji kierownikiem niemieckiego kasyna w Łodzi, sprzedawał po wygórowanych cenach złoto i dolary żywność ludności żydowskiej. /k. 4/ Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1949-1950 K. 32. **Sygn. 375/PSAKiel/315**

Bauer Franciszek, były granatowy policjant w Częstochowie, podejrzany na podstawie doniesienia Opuchlika Bronisława i Pelikana Antoniego o czynny udział w pacyfikacjach oraz przywłaszczaniu sobie mienia ludności żydowskiej osadzonej w getcie /k.8/ Cześć świadków zeznała, że widziała u podejrzanego meble, ale skąd je miał, tego nie wiedzą. Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania.

1946-1950 K. 40. **Sygn. 375/PSAKiel/317**

Majewski Fabian były granatowy policjant podejrzany na podstawie zebranych poufnych informacji /k. 5/. Świadek Zieliński Zygmunt zeznał, że widywał jak podejrzany podczas likwidacji getta pełnił tam służbę i każdego ranka wracał do domu z walizkami. Widział też jak podejrzany przywiózł z getta furmanki mebli /k. 7/ Śledztwo umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1949-1950 K. 26 **Sygn. 375/PSAKiel/318**

Pietrzyk Zofia oskarżana przez Lenartowicz Stanisławę że odebrała Żydowi z Chmielnika towar /k. 1/ W sprawie posterunkowego z Chmielnika czytamy, że świadek Pakosiński zeznał, że w 1940r. handlował nielegalnie naftą z Żydem Skurnikiem, za co został skazany na 1 rok więzienia, a Skurnik na 2 lata więzienia z którego nie wrócił. Ale nie oskarża Pietrzyk o spowodowanie aresztowania /k. 7/ Dochodzenie umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1948-1950 K. 44. **Sygn. 375/PSAKiel/322**

Malarski Władysław oskarżany przez szwagra, Patrzała Stefana o wydanie ukrywającej się rodziny żydowskiej Szydłowskich w wyniku czego zostali zastrzeleni /k. 3, 9/ Świadek Rejowski Jan zeznał w sprawie wywiezienia 4 Żydów ze wsi (?) /k.22/. Świadek Kot zeznał na temat okoliczności aresztowania rodziny Szydłowskich ukrywających się u jego sąsiada Sakowskiego ze wsi Łowynia /k. 23/ Dochodzenie umorzone z braku dowodów winy. W zeznaniach świadków pojawia się wiele ciekawych wątków naświetlających okoliczności aresztowania rodziny Szydłowskich. 1949 K. 78. **Sygn. 375/PSAKiel/327**

Młotkowski Władysław podejrzany o pobicie obywatelki narodowości żydowskiej o nazwisku Kaufman oraz usunięcie jej z zajmowanego mieszkania w jego domu przy pomocy sprowadzonego Niemca oraz o ograbienie innej Żydówki z ubrania w momencie gdy została zatrzymana i zabrana przez Niemców do getta /k. 3-5/ Świadek Strójnowski zeznał, że Młotkowski miał wolny wstęp do likwidowanego getta skąd przywoził meble /k. 9/ Akta zawierają informację sędziego grodzkiego o okolicznościach wydalenia p. Kaufman z zajmowanego przez nią lokalu sklepowego w domu podejrzanego w 1940r. Śledztwo umorzone z braku dostatecznych dowodów winy !1949 K. 59. **Sygn. 374/PSAKiel/332**

Świstek Stanisław i inni podejrzani m.in. o to że podczas okupacji przetrzymywał w swoich zabudowaniach w Klimontowie pow. jędrzejowski, trzech Żydów których następnie w grudniu 1944 zamordował z chęci zysku. Umorzone z braku dostatecznych podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1946. K. 71. **Sygn. 375/PSAKiel/333**

Bonarek Marian podejrzany o zastrzelenie w dn. 8.06.1943r. we w pobliżu lasu Goźce koło Smerdyny gm. Jurkowice braci Reichzeig z Klimontowa. Wszczęte po doniesieniu Mojżesza Zobermana, będącego wraz z Joelem Feinkuchen /obaj z Wałbrzycha/ świadkiem tego mordu. Wg świadków Żydzi ukrywali się w stodole podejrzanego a mordu dokonali uzbrojeni ludzie. Śledztwo umorzono wobec faktu nieustalenia faktu przestępstwa. 1947-1950. K. 70. **Sygn. 375/PSAKiel/347**

Minkiewicz Jadwiga oskarżona przez sąsiadów z ul. Kopernika 9 w Radomiu m.in. o to ,że spowodowała pobicie sąsiada Władysława Gidyjewskiego oraz ze z jej przyczyny zginęła rodzina Bankierów i rodzina Szmula Fridmana. Powołany na świadka Elias Birenbaum zeznał, że nic nie wie o tym że podejrzana oskarżyła rodziny Bankierów i Frydmanów ale

słyszał ze te rodziny zginęły w getcie. Zeznał także że wie że Minkiewiczowa przez całą okupację przechowywała dziecko Rosenblumów. /k.10/. Przesłuchany Gidyjewski zeznał że podejrzana oskarżyła go o przechowywanie żydowskich rzeczy które zostały mu zabrane przez Niemców. /k.8/. Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1949. K 40.

Sygn. 375/PSAKiel/356

Antoniewicz Stanisław podejrzany o udział w tropieniu i przekazywaniu gestapo Polaków. Akta zawierają odpis meldunku z dnia 25.04.46r. dotyczącego między innymi opisu ucieczki z obozu pracy 3 Żydów dla Żydów w Skarżysku Kamiennej którzy zostali schwytani i zastrzeleni w lesie przez placówkę AK Nr 117 w składzie Hernik Bolesław, Gromek Stefan, Gregorek Stefan. /k.1/ Śledztwo przeciw podjezranemu umorzono wobec nieustalenia faktu przestępstwa. 1948-1949. K. 59. **Sygn. 375/PSAKiel/361**

Bryła Antoni podejrzany na podstawie skargi Stanisława Gaika m.in. o to że że „jako ochotnik brał czynny udział w egzekucjach żydów z Lipska” /k.1/. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy. Sąd Okręgowy w Radomiu. 1948-1949. k.68. **Sygn. 375/PSAKiel/364.**

Chrobok Franciszek, komendant posterunku policji granatowej w Jedlińsku pow. radomski w okresie 1939 - 1944 podejrzany na podstawie oskarżenia wniesionego przez Antoniego Środowskiego. Podejrzany m. in. o udział w zabójstwie. kilkudziesięciu Żydów, wydanie rozkazu zastrzelenia Żyda nieustalonego nazwiska oraz zastrzelenie syna Żyda Tafla . Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1948-1949. K. 56. **Sygn. 375/PSAKiel/365**

Sobczak Winerowa Monika podejrzana na podstawie doniesienia byłego buchaltera w firmie M. Rajzman o działanie na szkodę rodziny Rajzmanów poprzez usunięcie ich przemocą z ich majątku i przejęcie ich fabryki. Podejrzana skazana przez Sąd Okręgowy w Radomiu na 2 lata 6 miesięcy więzienia za podpisanie volkslisty. Karę odbyła. Śledztwo umorzono z braku dowodów winy 1947-1949 K. 42. **Sygn. 375/PSAKiel/366**

Kostrzewa Jan podejrzany o współpracę z Niemcami. Śledztwo wszczęte na skutek doniesienia syna Jana Pożogi sołtysa wsi Ambrożów odbywającego karę więzienia. W doniesieniu Adam Pożoga pisze że Kostrzewa oskarżył ojca o udział w zabójstwie Żydów, m.in. że jego ojciec, będą sołtysem przechowywał Żydów: Gutmana Kałmę pochodzącego z Brodów, Moszka Sztarkmana z Chybic i jednego nieustalonego nazwiska ze Staszowa 1949-1950 K. 94. **Sygn. 375/PSAKiel/390**

Dietz Herman podejrzany o to że w sierpniu 1944r. w Ostrowcu, funkcjonariusz policji Kripo, brał udział w prześladowaniach, biciu oraz rozstrzelaniach Akta zawierają zeznania świadków będących świadkami mordów dokonywanych na wysiedlanych Żydach .potwierdzające zarzuty. Śledztwo zawieszone z powodu przebywania oskarżonego za granicą. 1950. K. 58. /niepaginowane/ **Sygn. 375/PSAKiel/397**

Dietz, Rothermund, Thoms, Brunner, Winkler, Weiler, Burowitz, Klughart, Tulke, Hoyer, Kiefel. Russel, dawni urzędnicy palcówki niemieckiej policji bezpieczeństwa oraz SD w Ostrowcu pow. radomski. Podejrzani o zabójstwa w okresie 1939-1944 w Ostrowcu. Akta zawierają zeznania świadków dotyczące działalności gestapowców w Ostrowcu masowych wysiedleń Żydów oraz mordu dokonanego 27.04.1942 na 43 mężczyznach narodowości żydowskiej, rozstrzelanych bezpośrednio pod ich domami. 1949-1950.

K.90. **Sygn. 375/PSAKiel/397a**, K.76. **375/PSAKiel/397b**, K.55. **375/PSAKiel/397c**, K. 54. **375/PSAKiel/397d**

Laskowski Władysław od połowy 1943r. komendant gminny specjalnego oddziału Korpusu Bezpieczeństwa Batalionów, podejrzany o udział w zabójstwie 8 Żydów w 1943lub 44roku w miejscowości Bełzów, pow. Pińczów. Śledztwo umorzone z braku podstaw do sporządzenie aktu oskarżenia. 1950. K. 27. **Sygn. 375/PSAKiel/398**.

Pietraszek Michał i inni, sołtys gromady Czarnea, podejrzany o współudział we wskazaniu żandarmerii niemieckiej i zamordowaniu 3 Żydów w lipcu 1943r. w miejscowości Czarnea pow. Włoszczowa. Śledztwo umorzone z braku dowodów winy. 1950. K. 70. **Sygn. PSAKiel/402**

Michta Stefan, podejrzany na podstawie doniesienia mieszkańców gromady Krężoły /anonimowego/ o wydanie żandarmerii Jana Radzwana przechowującego Żydów, o wydanie Majerczyka z Laskowy także przechowującego Żydów, "gdzie partyzantka przeprowadziła rewizję i katowała Majerczyka żeby wydał żydów celem rozstrzelania ich" /k.2/ oraz zabicie Żyda ukrywającego się w Koziukach. Śledztwo umorzono z braku dostatecznych dowodów winy. 1950. K. 23. **Sygn, PSKiel/404**

Andrzejczyk Zygmunt podejrzany o ujęcie i wydanie Niemcom w 1943r. w Kielcach, dwóch Żydów. Umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1950, K. 58 **Sygn. PSAKiel/405**

Moskal Henryk podejrzany o zamordowanie ukrywającego się u niego Żyda. Śledztwo umorzone z braku dowodów winy. 1950 K. 25. **Sygn. PSAKiel/406**

Kozioł Bronisław podejrzany o ujęcie w 1943 r. wraz z Józefem Szczepanikiem w miejsc. Dankowo pow. Włoszczowa, Żyda i wydanie do żandarmom. Śledztwo umorzono z powodu śmierci Bronisława Kozła i braku dostatecznych dowodów winy Józefa Szczepanika. 1950r. K. 12. **Sygn. PSAKiel/412**

Jakubczak Edward i inni /Józef Szczepanek, Jan Szczepanek, Bronisław Osadnik/ wszczęte po zameldowaniu przez Franciszka Michalczyka o popełnieniu przestępstwa. Podejrzani o to że w 1943 r. w lesie Czerniczna gm. Przyrów wzięli udział w zabójstwie 6 Żydów oraz dokonali rabunku rzeczy po nich. Umorzone z braku podstaw do wszczęcia postępowania sądowego. 1950, K. 35. **Sygn. PSAKiel/418**

Bania Zygmunt /funkcjonariusz MO/ podejrzany o dokonanie napaści i rabunku ukrywającej się w 1942r. w lesie koło Łabędzi pow. Pińczów rodziny Gierszanowicza Zermana oraz postrzelenie go podczas ucieczki Wszczęte na podstawie zawiadomienia przez Gierszanowicza Zermana. Dochodzenie umorzone z powodu ukrywania się podejrzanego. 1950. K. 56. /częściowo niepaginowane/ **Sygn. PSAKiel/420**

Strachanowski Franciszek, volksdeutsch, podejrzany o zawiadomienie władz niemieckich w 1940. w Kielcach o tym, że volksdeutsch Ludwik Kędzierski posiada radio oraz że

współpracuje z Żydami. Akta nie zawierają dokumentów dot. dalszych losów postępowania, w tym informacji o umorzeniu. 1950 K. 25. **Sygn. PSAKiel/422**

Narodowski Józef podejrzany m.in. o to że podczas okupacji we wsi Osławice gm. Radków odebrał Żydom z Czaryża /Josek i Mordka Rozyblad/ mąkę oraz wydał ich Niemcom. Śledztwo zawieszone z powodu ukrywania się podejrzanego. 1950. K. 30 **Sygn. PSAKiel/424**

Wójcik Tadeusz, członek PZPR, podczas okupacji dowódca bojówki AK o kryptonimie „Dominika”, ps. „Zagacki”, podejrzany o udział we wsi Chruszczyna gm. Nagorzana w 1944r. w morderstwie 5 Żydów. Akta zawierają obszerne zeznania członków bojówki Korpusu Bezpieczeństwa Batalionów Chłopskich w gm. Nagorzany pow. Pińczów, dotyczące szczegółów akcji wyłapywania, mordowania i rabowania ukrywających się na tym terenie Żydów. Dochodzenie umorzono z braku podstaw do wszczęcia śledztwa. 1950r. K. 36. **Sygn. PSAKiel/426**

Norymberski Dawid vel Seweryn podczas okupacji członek Żydowskiej Policji Porządkowej w getcie w Radomiu. Wszczęte na skutek doniesienie Mieczysława Wajchmana, zam. na terenie Czechosłowacji. Wajchman oskarża Norymberskiego o współpracę z gestapo, oraz udział w akcjach eksterminacyjnych. Akta zawierają obszerną relację Wajchmana dot. warunków w ghetcie. Także informację o linczach dokonanych przez współwięźniów w obozach koncentracyjnych na komendantach Policji Żydowskiej, Joachim Gajger z Glinic, Tepermana ze Skarżyska, Zygmunta Immerglucka, policjanta z Radomia, komendanta obozu w Wolanowie. /k.1-3/ Śledztwo zawieszone wobec nieujęcia podejrzanego i braku podstaw do ekstradycji. 1946 – 1949. K. 53. **Sygn. PSAKiel/428**

Sinkiewicz Stefan były granatowy policjant podejrzany m.in. o udział w zamordowaniu Żyda nieustalonego nazwiska. Świadek Gajos u którego ów Żyd był w czasie okupacji zeznaje nt okoliczności ujęcia zastrzelenia mężczyzny. W akcji poza podejrzanym brali udział :Turliński Kazimierz, Kozak i Król. Zastrzelony Żyd został zakopany w miejscowości Bocheniec, gm. Małogoszcz /k.29/ co potwierdza ówczesny sołtys tej wsi. Dudek Szymon /k.28/. Postępowanie karne zawieszone do czasu ujęcia podejrzanego, zarządzono poszukiwania. 1949-1950, K. 56. **Sygn. PSAKiel/430**

Gieprz Stanisław podczas okupacji majster w fabryce „Granat” Kielcach. Podejrzany o znęcanie na żydowskimi pracownikami fabryki. Śledztwo zawieszono z powodu nieujęcia podejrzanego. Zarządzono poszukiwania. 1950, K. 33 **Sygn. PSAKiel/437**

Majering Hans, rozpoznany w Duseldorfie przez Mieczysława Sawickiego jako były komendant obozu koncentracyjnego w Blizinie. Zatrzymany przez władze brytyjskiej strefy okupacyjnej. Podejrzany o znęcanie się nad więźniami. Śledztwo prowadzone w celu zebrania zeznań świadków byłych więźniów obozu. Śledztwo zawieszone z powodu przebywania podejrzanego poza terenem Polski. Akta zawierają wniosek ekstradycyjny z dnia 12.09.1950r. 1949r. K. 114. **Sygn. 375/PSAKiel/441**

Tajndt Janina podejrzana na podstawie doniesienia złożonego do U.B.P. w Radomiu przez Zofię Choińską, oskarżającą m.in. o to że w roku 1944 w Radomiu wskazała władzom niemieckim Żydówkę która została w wyniku tego zastrzelona. Przeciwno podejrzaney

prowadzono w tym czasie postępowanie z art. 5 prawa dewizowego. W toku śledztwa ustalono że podejrzana przechowywała w swoim mieszkaniu kobietę nazwiskiem Klara Jakobi /Jakóbi/ z synkiem Leszkiem, którą zabrał z jej mieszkania policjant granatowy. Śledztwo umorzono braku dowodów winy. 1949-1951, K. 7.

Sygn. 375/PSAKiel/444, t.1, 375/PSAKiel/444 t.2

Zackiewicz Stanisław, kolejarz podejrzany o to że w roku 1943 wskazał Niemcom kolejarza Niemcom kolejarza Rutkowskiego jako Żyda, w wyniku czego ten został zastrzelony. Śledztwo umorzone z braku dostatecznych dowodów winy. 1950, K. 14.

Sygn. 375/PSAKiel/445